Proletari din toate țările, uniți-vă!

cîntea tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLV
SERIA II
Nr. 12 417

6 PAGINI
50 BANI

SÎMBĂTĂ
6 MAI
1989

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe ambasadorul Republicii Populare Benin

cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, pe Ibitecho Isidore Laleye, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Benin în țara noastră.

(Continuare în pag. a V-a)

Vie și caldă recunoștință pentru politica partidului și statului nostru de dezvoltare și modernizare a tuturor zonelor și localităților patriei socialiste

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste România

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Dind glas inaltelor sentimente ce ne animă în aceste momente de importanță istorică pentru localitatea noastră, comuniștii, toți locuitorii orașului Valea lui Mihai exprimă deplina lor satisfacție și recunoștință pentru hotărirea recentei Plenare a C.C. al P.C.R. și Legea privind îmbunătățirea organizării administrative a teritoriului patriei adoptată de forul legislativ suprem al țării, din inițiativa dumneavoastră, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, genialul strateg al devenirii comuniste a patriei, proeminentă personalitate politică a lumii contemporane, de a cărui gindire și activitate sînt indisolubil legate mărețele împliniri din glorioasa epocă inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Înfăptuirea politicii partidului și statului nostru de amplasare rațională în teritoriu a forțelor de producție și de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor țării, clarvizionea cu care călăuziți eforturile întregului popor spre edificarea noii orînduiri și, în acest cadru, dezvoltarea și modernizarea localităților patriei, au făcut ca și comuna Valea lui Mihai — devenită acum oraș — să se înscrie pe linia dezvoltării dinamice, înregistrînd realizări deosebite pe plan edilitar, asigurînd locuitorilor săi condiții tot mai bune de muncă și viață, de instruire, de asistență socială, de viață culturală și artistică.

Cu cele mai alese și calde sentimente de respect, aducem un profund omagiu și dăm o înaltă apreciere remarcabilei activități desfășurate de tovarășa Elena Ceaușescu, eminent om politic și illustru savant de largă recunoaștere internațională, pusă în slujba elaborării și înfăptuirii planurilor și programelor de dezvoltare socială și economică a patriei, înfloririi și afirmării necontenite a științei, învățămîntului și culturii românești, a prestigiului lor în lume.

Înscriindu-se în cadrul larg al dezvoltării urbanistice a patriei, al progresului și civilizației socialiste, declararea comunei Valea lui Mihai ca oraș, localitate în care trăim înfrățiți în muncă și aspirații, ne umple inimile de bucurie. Această transformare încununează eforturile depuse de locuitorii de aici pentru a asigura o neîntreruptă dezvoltare localității lor pe baza politicii de investiții pe care, cu atîta clarviziune, ați inițiat-o și o promovați cu deosebită consecvență. Orașul Valea lui Mihai reprezintă, prin întreaga sa înfățișare, prin frumoasele realizări obținute în anii socialismului, cu deosebire după Congresul al IX-lea al partidului, o cetitorie a acestei fecunde perioade de împliniri, pe care cu îndreptățită mîndrie patriotică o numim „Epoca Nicolae Ceaușescu".

Membrii comitetului orășenesc de partid și deputații consiliului popular întruniți în plenară și sesiune exprimă — în numele tuturor locuitorilor noului oraș — sentimente de profundă recunoștință pentru declararea comunei Valea lui Mihai ca oraș agroindustrial, angajîndu-se cu acest prilej să nu precupețească nici un efort pentru înfăptuirea exemplară a planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială în profil teritorial, a sarcinilor ce revin orașului în industrie, în agricultură, în celelalte domenii de activitate, în acest an și pe întregul cincinal, întîmpinînd astfel cu rezultate tot mai însemnate Congresul al XIV-lea al partidului.

Exprimîndu-vă încă o dată cele mai alese sentimente de recunoștință pentru grija permanentă pe care o manifestați, pentru ca tot ceea ce se înfăptuiește în țara noastră să servească oamenilor muncii, ridicării bunăstării lor materiale și spirituale, vă adresăm, din adîncul inimilor noastre, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cele mai calde urări de viață îndelungată, în deplină sănătate, nesecată putere de muncă, pentru a ne conduce pe mai departe spre împlinirea pe pămîntul patriei noastre străbune a visului de aur al omenirii — comunismul.

COMITETUL ORĂȘENESC DE PARTID ȘI CONSILIUL POPULAR AL ORAȘULUI VALEA LUI MIHAI, JUDEȚUL BIHOR

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu

ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, vineri, 5 mai, a avut loc ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

Comitetul Politic Executiv a examinat RAPORTUL PRIVIND REALIZAREA PLANULUI PE LUNA APRILIE ȘI MĂSURI PENTRU ÎNDEPLINIREA INTEGRALĂ A PLANULUI PE LUNA MAI, TRIMESTRUL II ȘI ÎNTREGUL AN 1989.

Pe baza datelor prezentate, Comitetul Politic Executiv a apreciat că realizările din luna aprilie, precum și, cumulat, pe primele patru luni ale anului 1989 au fost superioare celor înregistrate în perioadele corespunzătoare din anul trecut, în unele ramuri economice prevederile de plan la producția-marfă și la alți indicatori de bază fiind îndeplinite și chiar depășite. Cu toate acestea, într-o serie de sectoare, în unele ministere și centrale au continuat să se manifeste serioase lipsuri, încălcări ale disciplinei de plan, care au făcut ca realizările pe luna aprilie să nu fie la nivelul prevederilor, al posibilităților de care dispune economia națională. Îndeosebi, a existat o situație necorespunzătoare în ce privește realizarea producției pentru export și a exportului. S-a constatat că o serie de ministere și centrale industriale n-au respectat în mod riguros prevederile de plan privind utilizarea corespunzătoare a materiilor prime și materialelor pentru consumul intern și pentru producția de export, ceea ce a afectat onorarea în bune condițiuni a tuturor contractelor și comenzilor existente.

Pornind de la această situație, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cerut guvernului ca, împreună cu Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale, cu organele financiare centrale, să analizeze temeinic stările de lucruri negative care s-au creat și, în termen de o săptămînă, să informeze Comitetul Politic Executiv asupra măsurilor pentru înlăturarea grabnică a neajunsurilor manifestate, pentru instaurarea unei ordini și discipline riguroase în toate sectoarele de activitate.

S-a cerut guvernului, ministerelor, centralelor, tuturor unităților să acționeze cu toată hotărîrea pentru realizarea în întregime a planului pe luna mai, inclusiv pentru recuperarea, în această perioadă, a restanțelor la producția de export din luna aprilie. Întreaga activitate de realizare a planului trebuie urmărită, zi de zi, luîndu-se măsuri operative pentru crearea tuturor condițiilor necesare îndeplinirii ritmice, la toți indicatorii, a sarcinilor prevăzute.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut ca, în vederea îmbunătățirii aprovizionării tehnico-materiale a unităților productive, să se ia măsuri pentru optimizarea, în continuare, a transportului pe calea ferată, prin trecerea întregului parc de vagoane — aflat în prezent la diferite ministere — în subordinea directă a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

S-a indicat, de asemenea, ca, în perioada imediat următoare, să fie realizat și prezentat un studiu privind modernizarea transportului uzinal, prin utilizarea mai largă a benzilor transportoare și conductelor, asigurîndu-se, astfel, atît reducerea numărului de vagoane, cît și o operativitate sporită, o eficiență economică mai ridicată.

Subliniind că dispunem de tot ceea ce este necesar pentru desfășurarea corespunzătoare a producției, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut să se treacă la o activitate hotărîtă, într-un înalt spirit de ordine, disciplină și responsabilitate, pentru ca planul pe luna mai să fie exemplar îndeplinit, pentru ca primul semestru al anului să se încheie cu rezultate cît mai bune în toate domeniile.

În continuare, Comitetul Politic Executiv a examinat RAPORTUL PRIVIND ASIGURAREA ȘI CONTROLUL CALITĂȚII PRODUSELOR ȘI ACTIVITATEA DE METROLOGIE ÎN ANUL 1988, COMPARATIV CU ANUL 1987.

Raportul relevă succesele obținute anul trecut în ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor și aplicarea cu fermitate a prevederilor legii în acest domeniu, fiind subliniată contribuția deosebită adusă în această direcție de colectivele de oameni ai muncii din instituțiile de cercetare științifică, inginerie tehnologică și proiectare.

Avîndu-se în vedere exigențele mereu sporite care se pun în acest domeniu, Comitetul Politic Executiv a cerut să se urmărească cu cea mai mare atenție înfăptuirea sarcinilor și orientărilor stabilite de secretarul general al partidului, a tuturor programelor privind ridicarea continuă a nivelului tehnic și calitativ al produselor și, îndeosebi, a celor destinate exportului.

Subliniind că problema calității trebuie să reprezinte problema numărul unu a activității în toate domeniile, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut să se ia, în continuare, măsuri ferme pentru întărirea disciplinei tehnologice, pentru întărirea controlului în toate fazele de fabricație, pînă la recepția finală, asigurîndu-se realizarea unor produse competitive pe piața mondială, la nivelul celor mai avansate cuceriri ale noii revoluții tehnico-științifice. Trebuie asigurată respectarea riguroasă a prevederilor legii, astfel încît nici un produs să nu iasă pe poarta fabricii dacă nu îndeplinește toate condițiile de calitate.

S-a indicat să se revadă stadiul înfăptuirii programelor privind realizarea standurilor de probă în întreprinderi, pentru ca toate utilajele să fie verificate în uzina producătoare și să se asigure buna lor funcționare înainte de a fi expediate beneficiarilor.

S-a cerut consiliilor de coordonare a activității pe ramuri din cadrul guvernului, ministerelor, centralelor și întreprinderilor, precum și Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor să acționeze cu toată fermitatea și răspunderea pentru respectarea integrală a tuturor normelor legale privind calitatea produselor, prevăzute în planul național unic pe anul 1989, în programele de perfecționare a organizării și modernizării producției, de ridicare a nivelului tehnic și calitativ al produselor.

În vederea îmbunătățirii generale a activității de producție, s-a cerut Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale să-și perfecționeze în continuare activitatea, îndeplinindu-și cu exigență sporită rolul și răspunderile care îi revin în respectarea cu rigurozitate a disciplinei de plan, în realizarea tuturor indicatorilor stabiliți și, în primul rînd, a exportului, în creșterea calității și eficienței producției, în buna organizare a muncii, în gospodărirea fondurilor materiale și bănești ale fiecărei unități.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut, de asemenea, comitetelor județene, tuturor organelor și organizațiilor de partid să pună în centrul preocupărilor unirea eforturilor colectivelor din întreprinderi, mobilizarea și antrenarea lor la înfăptuirea neabătută a planului, să acționeze cu toate forțele pentru întărirea ordinii și disciplinei în toate verigile producției, să combată orice manifestări de neglijență și delăsare, să dezvolte la toți oamenii muncii — în calitatea lor de proprietari, producători și beneficiari — un înalt spirit de răspundere pentru buna gospodărire a avuției naționale, a proprietății socialiste, baza progresului întregii societăți, a ridicării continue a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Comitetul Politic Executiv a examinat și aprobat PROPUNERILE PRIVIND PLANUL DE ȘCOLARIZARE ȘI NUMĂRUL DE BURSE PENTRU ANUL ȘCOLAR 1989–1990, LA ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE TOATE GRADELE. Proiectele planurilor de școlarizare la învățămîntul preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional, superior și postuniversitar pentru anul școlar 1989–1990 au fost elaborate în conformitate cu documentele Congresului al XIII-lea al P.C.R., Congresului Științei și Învățămîntului, precum și cu hotărîrile adoptate de Plenara C.C. al P.C.R., a organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștești din noiembrie 1988, pe baza propunerilor ministerelor, instituțiilor centrale și comitetelor executive ale consiliilor populare.

Comitetul Politic Executiv a apreciat că planurile de școlarizare, prin conținutul lor, pun în evidență atenția deosebită pe care partidul și statul nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, o acordă dezvoltării și modernizării, în continuare, a învățămîntului, integrării sale cu cercetarea și producția, formării de cadre cu o temeinică pregătire pentru toate sectoarele de activitate, corespunzător programelor de dezvoltare economico-socială a țării, cerințelor progresului multilateral al patriei noastre socialiste.

Prin măsurile aprobate de Comitetul Politic Executiv, se prevede ca, în noul an de învățămînt, 94 la sută din elevii clasei a IX-a să fie pregătiți în licee cu profil industrial, agroindustrial, silvic și economic, iar 6 la sută în licee cu profil sanitar și neindustrial. S-a hotărît, de asemenea, ca absolvenții a 10 clase care vor fi cuprinși în învățămîntul profesional — a cărui durată va fi majorată — să urmeze, în același timp, și învățămîntul liceal seral. S-a stabilit sporirea numărului de locuri în învățămîntul seral, liceal și profesional, pentru o mai bună cuprindere a absolvenților de 10 clase din anii precedenți, încadrați în producție. În anul universitar 1989–1990 este prevăzută o creștere, față de anul precedent, cu circa 2 000 a numărului de locuri la învățămîntul de zi și seral, îndeosebi la învățămîntul tehnic și economic.

Comitetul Politic Executiv a aprobat, totodată, propunerile privind numărul de burse ce vor fi acordate elevilor și studenților în anul de învățămînt 1989–1990, apreciind că ele asigură condiții bune de viață și învățătură tinerei generații.

Secretarul general al partidului a cerut să se acorde, în continuare, o atenție deosebită perfecționării programelor de învățămînt de toate gradele în vederea legării mai strînse a acestuia de îndeplinirea sarcinilor economico-sociale, de noile cerințe care se pun în domeniul pregătirii forței de muncă pentru diferitele sectoare ale economiei naționale, ale lărgirii orizontului de cunoștințe profesionale, tehnice, economice, științifice și de cultură generală. Subliniind că școala în societatea noastră socialistă reprezintă principalul factor de educație și cultură, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut ca, odată cu îmbunătățirea pregătirii tehnice și profesionale, să fie perfecționată în continuare predarea științelor sociale, astfel încît toți elevii și studenții să crească și să se dezvolte în spiritul concepției materialist-științifice despre lume și viață, să acționeze ca oameni noi, cu un puternic spirit revoluționar, patriotic — constructori conștienți și devotați ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, probleme curente ale activității de partid și de stat.

IDEI-FORȚĂ ALE DEVENIRII NOASTRE COMUNISTE

PARTIDUL ȘI POPORUL un singur gînd, o singură voință

Se împlinesc, la 8 mai 1989, 68 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, eroicul și atît de încercatul conducător politic al clasei muncitoare, al întregului nostru popor în lupta neînfricată pentru triumful nobilelor idealuri de dreptate, libertate, independență și unitate, pentru lichidarea definitivă a exploatării și asupririi și transformarea revoluționară a societății românești.

Poporul nostru sărbătorește acest eveniment memorabil într-o strînsă, indestructibilă unitate în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, genialul Erou între eroii neamului, neasemuit patriot și revoluționar, gînditor și om politic de înalt prestigiu în lumea contemporană, acționînd cu toată energia, pasiunea și priceperea sa pentru înfăptuirea cu succes a orientărilor, tezelor și ideilor cuprinse în magistrala Expunere a conducătorului destinelor noastre la marele forum democratic din noiembrie 1988 și în cuvîntarea la istorica Plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 12—14 aprilie 1989.

Întreaga energie și pricepere ale comuniștilor, ale tinerei generații, ale întregului nostru popor sînt consacrate marcării celor două mărețe evenimente ale acestui an — cea de-a 45-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresul al XIV-lea al partidului — prin noi și tot mai remarcabile succese în înfăptuirea sarcinilor de plan, a angajamentelor de onoare asumate în cinstea acestor evenimente.

În această atmosferă de unitate de monolit, faptele noastre de muncă, izbînzile noastre de fiecare zi pun în valoare în chip strălucit caracterul profund științific al tezelor de o excepțională valoare teoretică și practică înscrise în monumentala operă filosofică și social-politică a tovarășului Nicolae Ceaușescu privind rolul partidului de centru vital al întregii societăți, necesitatea întăririi permanente a legăturii sale cu masele, creșterea continuă a prestigiului de care se bucură partidul nostru în rîndul întregii națiuni socialiste.

Din această perspectivă, înțelegem și mai bine uriașa cotitură istorică înfăptuită de Congresul al IX-lea, care, din inițiativa și cu decisiva contribuție ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, a fost inaugurată o era nouă, de atotcuprinzătoare prefaceri care au schimbat pentru totdeauna destinul țării și al oamenilor săi.

Este meritul de geniu al tovarășului Nicolae Ceaușescu acela de a fi fundamentat într-o impecabilă manieră teoretică și de a promova cu înaltă consecvență o concepție originală și novatoare despre rolul și funcțiile Partidului Comunist Român în condițiile actualei etape a procesului revoluționar din patria noastră. Preluînd uriașul tezaur de experiență revoluționară al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu a pus în evidență necesitatea legică, obiectivă a regîndirii și redimensionării raportului între partid și popor, elaborînd teza de excepțională importanță potrivit căreia socialismul se făurește cu poporul și pentru popor.

Rupînd definitiv cu șabloane, cu dogme, cu teorii care făceau apologia „modelului unic", tovarășul Nicolae Ceaușescu a luat o atitudine fermă, decisă, față de pretinsa „viziune" potrivit căreia partidul ar conduce din afara sau de deasupra societății. Totodată, secretarul general al partidului nostru a atras în repetate rînduri atenția asupra faptului că într-o asemenea „reprezentare" metodele de

(Continuare în pag. a II-a)

În spiritul orientărilor și sarcinilor trasate de tovarășul Nicolae Ceaușescu

C.E.T. Bacău. Lucrări de finisare la estacada de cabluri electrice — zona concasoare cărbune

Foto : GH. BOBOC

■ LA ÎNTREPRINDEREA „1 MAI" PLOIEȘTI a fost realizată o instalație specială de comandă hidraulică pentru prevenitoarele de erupție. Confecționată la solicitările beneficiarilor externi, după un proiect al specialiștilor de la Institutul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Utilaj Petrolier Ploiești, aceasta se remarcă prin performanțe tehnico-funcționale superioare, avînd posibilitatea să acționeze la presiuni de 210 bari, cu o capacitate de acumulare de 3 ori mai mare decît cele realizate pînă în prezent. Parametrii constructivi superiori o fac utilizabilă în condiții de temperaturi cuprinse între plus 55 de grade și minus 40 de grade Celsius.

(Agerpres)

CALITATEA — ARGUMENT ESENȚIAL AL PRODUCȚIEI DE EXPORT

Marca fabricii — marca muncii și competenței colectivului

Lidia Paraschiv, secretar al Comitetului orășenesc Toplița al U.T.C., aflînd că intenționăm să scriem despre activitatea unei unități economice din oraș, ne recomandă Întreprinderea de Tricotaje. Ce argumente stau la baza acestei opțiuni? „Chiar dacă în toate unitățile avem tineri, și tineri buni, zice, TRICOTOP-ul, așa îi spunem noi întreprinderii, are vîrsta medie cea mai scăzută. Dar nu aceasta este argumentul forte. În ultimii ani, tinerii de aici s-au situat constant pe primul loc în întrecerea utecistă la nivel de oraș, și dacă tot doriți să popularizați modul de implicare a tinerilor în soluționarea problemelor ce vizează înscrierea activității pe coordonatele exigențelor actuale, drept este să scrieți despre cei mai buni din cei buni".

Ne lăsăm astfel convinși de interlocutoare și descindem la TRICOTOP. Tinerețea ca vîrstă și ca spirit care ne întîmpină nu ne surprinde. În secții și ateliere, în compartimentele funcționale, întîlnim mulți tineri investiți cu importante răspunderi. Elvira Gherman, directoarea întreprinderii, are numai cuvinte de laudă la adresa lor. „Dorința lor de afirmare, evidențiază, bătălia pentru îndeplinirea acestei dorințe este garanția perfecționării continue a activității noastre, a afirmării unității între celelalte întreprinderi de profil din țară și nu în ultimă instanță a cîștigării și consolidării prestigiului în lume".

Iată deci că întreprinderea în care sîntem își înscrie ca principal obiectiv sporirea contribuției, pe măsura capacităților sale, la participarea României la schimbul de valori internaționale, schimb în care prestigiul înseamnă în primul rînd calitate înaltă a produselor, seriozitate și promptitudine în onorarea angajamentelor asumate prin contract. Despre aceste aspecte discutăm cu diverși specialiști, cu muncitori.

„Dacă în anii trecuți am avut unele refuzuri de calitate, relevă Maria Tarcău, șefa compartimentului C.T.C., în acest an nu am avut asemenea inconveniente și sperăm ca refuzurile să fie definitiv eliminate în viitor". „Ce vă îndreptățește speranțele?" „Amintind că planul de calitate este îndeplinit și depășit pînă la această oră, apreciez că succesul se datorează celor două aspecte pe care le avem permanent în atenție: pregătirea profesională a C.T.C.-iștilor, dar și a tricotorilor, și întărirea responsabilității fiecăruia pentru aplicarea în practică a cunoștințelor".

Controlul preventiv, interfazic, autocontrolul, controlul calității materiilor prime, calității produselor finite, al ambalajelor, dublat de măsuri adecvate, sînt fațete ale exigenței și autoexigenței muncitorești, reflectate în calitatea produselor. „Peste 80 la sută din produse sînt la nivelul mondial, ne informează interlocutoarea. O spunem cu satisfacția unei împliniri, dar și cu răspunderea rezervelor ce mai trebuie valorificate în amintita direcție".

Ca un reflex al calității produselor realizate, ponderea celor destinate exportului depășește 90 la sută din activitatea unității.

La biroul plan ne interesăm despre modul în care se îndeplinesc principalii indicatori deci, și exportul. De la tehniciana Liliana Pașca aflăm că producția marfă industrială a fost depășită cu 4,8 procente, fapt ce a facilitat onorarea integrală a contractelor cu partenerii de peste hotare și interni. Mai aflăm că deși planul de cheltuieli este substanțial diminuat față de anul trecut, lucru pe care atît noi cît și interlocutoarea îl considerăm firesc, printr-o atentă urmărire a reducerii consumurilor de materie primă și materiale, prevederile sînt respectate, obținîndu-se chiar economii față de consumurile normate.

„Încadrarea în cheltuielile planificate și diminuarea acest-

(Continuare în pag. a V-a)

Covasna

ORGANIZAȚIILE U.T.C. ÎN MUNCA LOR DE ZI CU ZI

BRIGADIERII CONSTRUCTORI

Pînă să ajungem la locul unde-și desfășoară activitatea brigadierii constructori, am trecut pe strada 11 Iunie, pe Aleea Cimpului, pe strada Sabinelor, pe Aleea Andrei. Se înalță aici un nou cartier de locuințe în municipiul Tulcea. Blocuri zvelte, alei și grădini, spații comerciale moderne, grădinițe și școli. Este cel mai mare ansamblu de locuințe al municipiului — cartierul Sud. În fiecare an, aici, 1—3 sau chiar 4 blocuri s-au înălțat prin activitatea desfășurată de brigadierii-constructori pe șantierul județean al tineretului. Acum, în șantier își desfășoară activitatea cea mai bună brigadă de constructori. „Cînd a început activitatea în șantierul județean al tineretului în construcția de locuințe, ne spune Gheorghe Răileanu, secretar al Comitetului Județean Tulcea al U.T.C., construiam anual singuri 50—60 de apartamente. Acum, numai cu forțele noastre, organizîndu-ne, de asemenea, singuri munca, construim peste 160 de apartamente. Numai în anul trecut, de exemplu, am realizat planul economic în șantier în proporție de 265,5 la sută".

Iată și locul de muncă al brigadierilor constructori. Imagine specifică de șantier — basculante, macarale, buldozere, betoniere și, între toate acestea, tinerii, brigadierii constructori, uteciști care, venind în șantier din unitățile economice ale municipiului, au învățat aici meserii noi, policalificîndu-se ca montatori, dulgheri, sudori, electricieni, instalatori și în alte meserii specifice activității din șantier. Ca în orice unitate economică, avînd un plan propriu de activitate, și aici, pe șantier, sînt urmărite respectarea indicatorilor acestui plan, a stadiilor fizice planificate, încadrarea în normele de consum, executarea tuturor lucrărilor de calitate superioară, creșterea productivității muncii, creșterea eficienței întregii activități economice. Iar organizația U.T.C., prin formele și metodele specifice muncii și vieții de organizație, contribuie cu un plus de inițiativă și responsabilitate utecistă la împlinirea în faptă a tuturor angajamentelor asumate de brigadierii constructori. Așa cum ne spunea secretarul biroului organizației U.T.C. din șantier, Viorel Grigore, începînd cu adunările generale, unde sînt supuse dezbaterii tinerilor stadiile de realizare a indicatorilor planificați, unde tematica cuprinde analize temeinice privind căile de creștere a productivității muncii în șantier, realizarea și creșterea indicatorului de calitate, modalitățile de reducere a consumurilor de materiale și energie, continuînd cu celelalte activități care au drept scop principal educarea și formarea tinerilor, creșterea gradului de cultură generală, folosirea în mod util și plăcut a timpului liber, întreaga viață de organizație ce se desfășoară în șantier este concretă, închegată, diversă, urmărind ca fiecare serie de brigadieri constructori care trece prin șantierul județean al tineretului să învețe nu numai încă o nouă meserie, să se pregătească la școala șantierului învățînd ce înseamnă munca întregului colectiv, unitatea și omogenitatea acestuia, dînd zilnic examenul spiritului de inițiativă, al responsabilității și exigenței uteciste. Iată și cîteva exemple relevante pentru cum înțeleg brigadierii constructori să-și desfășoare activitatea, să se integreze și să participe la tot ceea ce se întreprinde în șantier, în munca și viața organizației lor. Să ne referim întîi la cîteva probleme profesionale. Deși meseria lor de bază nu este cea de constructor, lucrările executate de acești brigadieri sînt de calitate, iar productivitatea muncii este aceeași cu cea realizată de oamenii muncii din Întreprinderea de Antreprize Construcții-Montaj Tulcea. Angajamentul din acest an al brigadierilor constructori presupune realizarea a 225 apartamente. Pînă în prezent, au fost finalizate lucrările la blocul nr. 2 din Aleea Andrei și s-a demarat activitatea la blocul nr. 6 din Aleea Oițelor, zona E 3. În fiecare punct de lucru, finalizarea lucrărilor de construcție a apartamentelor planificate nu înseamnă și ridicarea șantierului. Brigadierii constructori nu mută punctul de lucru pînă în momentul în care nu sînt încheiate și lucrările colaterale — executarea aleilor pietonale, a trotuarelor și chiar a unor lucrări de construcții-montaj la punctele termice din zonă. De fiecare dată, lucrările sînt apreciate ca foarte bune de I.A.C.M. Tulcea, brigadierilor constructori încredințîndu-li-se alte noi lucrări. Organizația U.T.C. inițiază concursuri profesionale pentru meseriile practicate în șantier, cursuri de policalificare, chiar cercuri de dezbateri cu tematică economică.

Dintre brigadierii constructori, ținem să vi-i prezentăm pe frigotehnistul Gheorghe Păsărică, de la Întreprinderea de Pescuit Oceanic Tulcea, în șantier șeful de echipă al dulgherilor, Paul Pușcașu, de la Întreprinderea de Transporturi Auto și Navale pentru Delta Dunării, pe șantier sudor, electricianul Viorel Grigore, de la Întreprinderea de Alumină Tulcea, pe șantier montator, Alexandru Nenîdov, de la Întreprinderea de Reparații Nave și Utilaj Tulcea, pe șantier montator, și Gheorghe Andronache, excepția șantierului — singurul brigadier care este montator la Întreprinderea Antreprize Construcții-Montaj în siderurgie și montator lucrează pe șantier. Deși nu i-am numit decît pe aceștia, trebuie menționat că ei reprezintă numai cîțiva dintre fruntașii șantierului, pentru că cei 44 de tineri brigadieri constructori sînt toți fruntași și au venit în șantier pentru a învăța și a munci, pentru a contribui cu forțele lor la ridicarea orașului în care trăiesc.

Și toți brigadierii constructori din șantierul județean al tineretului au contribuit la ridicarea și înfrumusețarea orașului, de la prima brigadă a șantierului, în anul 1979, și pînă la aceasta, despre care am vorbit, cea de-a zecea brigadă. Semnătura lor de brigadieri se află înscrisă începînd cu blocul nr. 9 din strada Sabinelor și continuă pînă aici, la blocul nr. 6 din Aleea Oițelor, în întreg ansamblul de locuințe al cartierului Sud. Uteciști și brigadieri, tineri și constructori care învață și se formează la școala șantierului.

CRISTINA BALINT

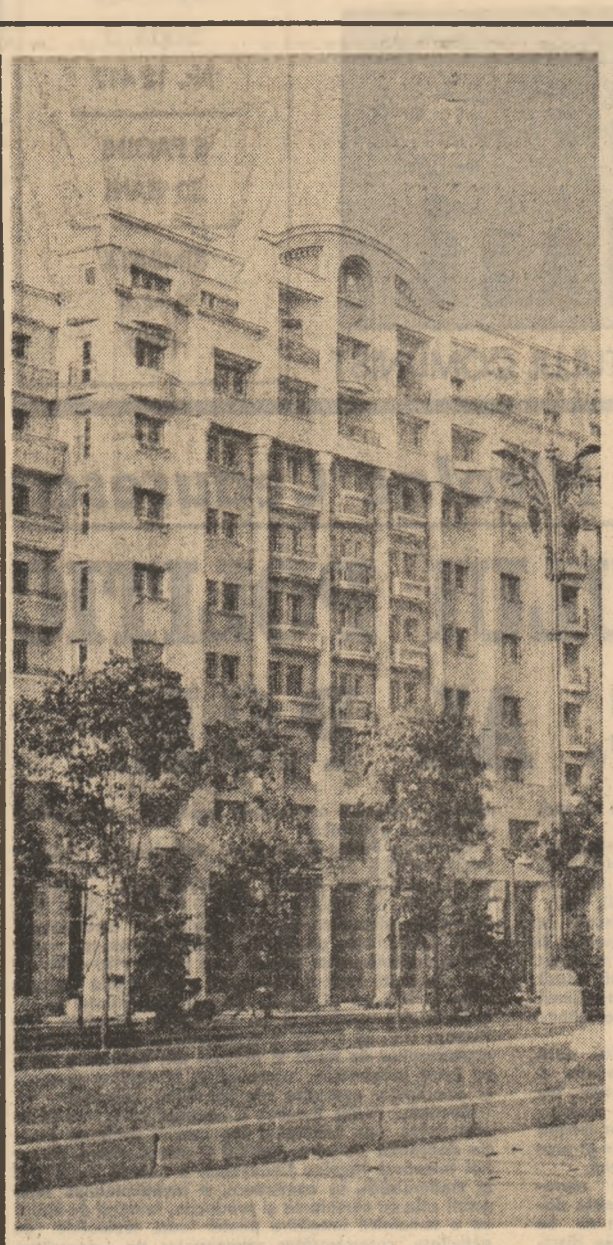

Zestrea edilitară a municipiului Slobozia se îmbogățește pe zi ce trece — Foto: O. PLECAN

A apărut
SUPLIMENTUL LITERAR-ARTISTIC
AL SCÎNTEII TINERETULUI
Nr. 18 (397), din 6 mai 1989

Reporter în actualitatea culturală

CÎND FAPTELE VORBESC DESPRE NOI

De vreo șapte-opt luni, Ana Ciclo, este secretar adjunct pentru probleme de propagandă și cultură în cadrul Comitetului comunal de partid Tîrșolț. N-are decît 26 de ani, dar are cu ce se lăuda. A lucrat opt ani în meseria de confecționer la Fabrica de Tricotaje din Negrești Oașului, de unde și este, de altfel, de loc. În ultimii șase ani a fost și secretarul comitetului U.T.C.: „cel mai bun secretar de comitet U.T.C. din județul Satu Mare; după cîte o ședință de analiză muncea cu lacrimi în ochi, dar muncea", ține să precizeze Victor Sabău, instructor în cadrul Secției pentru probleme de propagandă și cultură a Comitetului județean al U.T.C. De ce acest superlativ? Înțelegem de ce din confesiunile Anei Ciclo. Stilul ei de lucru se bazează pe exemplul propriu. În tot ceea ce a făcut organizația sa, ea s-a numărat consecvent printre coautori. De o parte din activitatea culturală a organizației s-a ocupat, de exemplu, nemijlocit. Cum scrie poezie încă de prin clasa a III-a („Îmi venea mai ușor, la orele de compunere, să-mi imaginez castele și peșteri în versuri"), ea, secretara comitetului U.T.C., a conceput mai multe recitaluri de poezie și, cum cunoaște bine folclorul zonei, a alcătuit mai multe colaje de poezie populară pe anume teme. Mai mult încă, dar beneficiind și de concursul unor specialiști și al unor colegi, a elaborat scenografia și regia spectacolelor. Cîteva distincții semnificative cu care i-a fost răsplătită munca: la ultima ediție a Festivalului național „Cîntarea României", recitalului pe text propriu i-a decernat locul I, textului propriu-zis — locul III, iar recitalului de poezie populară intitulat „De înstrăinat", care se vrea „un fel de dramă a celor care pleacă și care, cuprinși de dorul țării, se întorc", locul II. Astăzi, Ana Ciclo nu mai lucrează la Tricotaje și nu mai este secretarul comitetului U.T.C., dar mărturisește că nu-și poate refuza colegele care continuă să-i solicite un scenariu sau o idee de spectacol.

Deși o încearcă nostalgiile, și este firesc s-o încerce, Ana Ciclo și-a luat de îndată în serios noua muncă, Tîrșolț, o comună situată la 17 km de Negrești-Oaș, are cîteva particularități pe care ea le-a și sesizat. Ocupă locul I pe țară la indicele natalității, cu o medie de 10—12 copii într-o familie. Cum se explică faptul? Aici s-a păstrat un foarte viu cult al familiei: ca o dovadă, tinerii se căsătoresc foarte repede. E o primă explicație. Alta se află în „stabilitatea extraordinară" a celor peste trei mii de locuitori: aprecierea aparține interlocutoarei noastre, stabilitatea poate fi explicată, la rîndul ei, prin atașamentul locuitorilor față de îndeletnicirile tradiționale.

Sînt lucruri bune, dar care au și un revers negativ. Deoarece nu se îndură să plece de acasă, locuitorii din Tîrșolț nu-și lasă odraslele să meargă la studii, pentru ca apoi să se întoarcă în mijlocul lor cu un alt statut. Iată de ce comuna suferă de lipsa specialiștilor. E adevărat că aici sînt repartizați frecvent absolvenți ai învățămîntului superior, dar, nefiind de-ai locului, mai toți vin cu gîndul de a pleca. Poate că blocul pe care localnicii și-au propus să-l construiască îi va ademeni pe stagiari, dar de ce printre ei să nu se afle și fii de-ai locului? E bine că, pe lîngă școala de 10 clase, o școală profesională scoate la un an și jumătate cîte 30—40 de mecanizatori pentru zonă, dar la Tîrșolț „e nevoie de o varietate de specialiști care să rămînă". Și Ana Ciclo are de gînd să-i convingă pe săteni că „dragostea pentru pămînt trebuie dublată de dragostea pentru știință".

Paradoxul este că statornicia locuitorilor din Tîrșolț n-a putut apăra prin sine autenticitatea vieții folclorice. Ana Ciclo a luat cunoștință aici cu un fenomen mai general în zonă: degradarea portului vechi oșănesc. Primejdioasă i se pare îndeosebi moda „mini". Nu se știe dacă „scurtarea" a început în comuna Certeze, dar ea este o realitate care nedumerește. Ana Ciclo speră să poată regenera costumul din moși-strămoși. Se gîndește, firește, la materiale și la motive, dar, pentru început, dorește ca „măcar lungimea să revină la normal, măcar cu o palmă să coboare sub genunchi". „Normalul" este, aici, un sinonim al tradiționalului. Va izbuti? S-ar putea să izbutească, pentru că ea lucrează în perspectivă. Nu întîmplător și i-a făcut alați pe învățători și pe copii. Împreună cu ei a înființat, cum spune ea, „două formații noi, care nu s-au făcut la Tîrșolț niciodată". E vorba de recitalul de poezie populară și de cercul de etnografie și culegere de folclor. Copiii trebuie încurajați să învețe de la părinți și bunici folclorul locului. De aceea, fiecare a primit un caiet în care notează ce aude de la ei. Să mai adăugăm că, în acest fel, ei îi determină pe cei mari la rememorarea valorilor tradiționale și la reactualizarea lor.

În aceeași idee de a fructifica potențialitatea culturală a locului, Ana Ciclo s-a gîndit că se impune o mai bună cunoaștere a „elementelor de istorie locală". Pentru un oșan e o datorie morală de a cunoaște biografia spațiului în care trăiește: un spațiu foarte bogat în mărturii străvechi ale vieții românești. Ana Ciclo știe că este inadmisibil să treci cu neobăsire pe lîngă ceea ce te reprezintă în fața ta însăți și în fața lumii, pe lîngă propriul chip. Și iarăși, ea are dreptate să fi încercat aprofundarea istoriei Oașului cu copiii, pe care i-a dus, împreună cu dascălii lor, să se emoționeze printre vestigii.

Se poate reflecta cu folos în marginea inițiativelor chibzuite ale acestei fete care abia a ieșit din adolescență. Sar mai multe lucruri în ochi: că ea pune faptele înaintea vorbelor, că porneste la drum bazîndu-se pe o bună cunoaștere a stării de fapt, că în ceea ce propune își asumă și sarcina de coautor. Mai mult, Ana Ciclo știe că, în cultură, tradiția și noutatea pot și trebuie să se armonizeze și că, în ultimă instanță, cultura e o consecință a unui uriaș efort educațional, după cum despre educație nu se poate vorbi decît înăuntrul culturii.

CONSTANTIN SORESCU

PARTIDUL ȘI POPORUL

(Urmare din pag. 1)

conducere nu ar fi decît unele administrative și tocmai de aceea a pus în fața întregului nostru partid sarcina intensificării muncii politice, organizatorice și educative, de ridicare a nivelului politic și cultural pentru formarea unui om nou, constructor conștient și devotat al socialismului și comunismului în patria noastră.

Fundamentînd totodată teza potrivit căreia între socialism și democrație există o legătură permanentă, inseparabilă, tovarășul Nicolae Ceaușescu a elaborat o concepție unitară și un sistem cuprinzător de participare democratică, sub conducerea partidului, a tuturor categoriilor de oameni ai muncii la elaborarea și înfăptuirea deciziilor de care depind prezentul și viitorul nostru, al tuturor.

De altfel, experiența acestor aproape 24 de ani a evidențiat cu putere faptul că exercitarea rolului conducător al Partidului Comunist Român se află într-o strînsă interconditionare cu întărirea unității sale moral-politice, cu respectarea fermă a democrației de partid, ca și a disciplinei de partid. În acest sens, comuniștii au datoria să reprezinte un permanent exemplu în muncă și viață, prin înaltele lor trăsături moral-politice, pentru întregul nostru popor, să dovedească prin activitatea lor de zi cu zi că sînt demni de înaltul titlu de comunist, de revoluționar de profesie.

Afirmarea și exercitarea rolului conducător al partidului trebuie să se facă, a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, în toate domeniile economico-sociale, să cuprindă toate sferele creației materiale și spirituale, libere, unite și demne a întregului nostru popor. Și în acest sens, secretarul general al partidului nostru își aduce o nouă și strălucită contribuție la îmbogățirea tezaurului teoriei și practicii revoluționare, luînd atitudine critică, riguros argumentată, față de unele concepții care încearcă să „demonstreze" limitarea exercitării acestui rol politic conducător doar la un domeniu sau altul și care pot avea efecte deosebit de grave în toate planurile vieții sociale.

Identificat pe deplin cu aspirațiile fundamentale ale întregului popor, partidul nostru glorios și-a cîștigat pentru totdeauna stima și încrederea națiunii socialiste, iar politica sa, politica noastră, a tuturor, este trăită în viață cu entuziasm și dăruire dovedind, astfel, la scara cotidianului, că Programul partidului este programul de muncă și luptă revoluționară, de gîndire și acțiune patriotică a tuturor celor ce trăiesc și creează pe pămîntul străbun și mereu mai înnoit al României socialiste.

Partidul și poporul — un singur gînd, o singură voință —, iată una dintre ideile-forță prin care ne exprimăm identitatea, prin care ne certificăm temeiurile cele mai profunde și mai trainice ale apartenenței noastre la cea mai măreață epocă din întreaga istorie multimilenară a patriei — „Epoca Nicolae Ceaușescu" — și cu care omagiem Partidul Comunist Român la luminosul și glorioșul său jubileu.

ȘERBAN CIONOF

Ecouri la articolele publicate

CE-O FI CU FATA ASTA?

Numeroase sînt scrisorile sosite la redacție în care cititorii își exprimă opinia în legătură cu situația prezentată în ziarul nostru din 11 martie 1989, la rubrica „Școala și familia — o răspundere unică". În toate aceste epistole se analizează cu o lăudabilă atenție, în cunoștință de cauză — foarte mulți corespondenți sînt colegi de generație ai Marianei — responsabilitatea fiecărui termen al ecuației, responsabilitatea fetei înșeși. Vom spicui din scrisori:

Alexandra Dorca, Reșița. „Vinovați sînt diriginta, colectivul care nu au știut să o atragă pe Mariana, să-i arate că există lucruri nebănuit de frumoase în școală. Vinovați sînt părinții care n-au știut să se apropie de sufletul ei, să o facă să înțeleagă (în special mama) că ei îi sînt adevărații prieteni, în care să poată avea încredere, cărora poate să le mărturisească totul. Vinovați sînt și prietenii, care nu i-au deschis ochii în fața vieții și a greșelilor. Și, de ce nu, vinovată este Mariana fiindcă a considerat viața un joc, dar soarta s-a răzbunat".

Ligia Țibu, Suceava. „Către mama Marianei: nu, școala nu poate fi niciodată vinovată de ceea ce greșesc cei care o frecventează. Școala și-a făcut întotdeauna datoria de a-i învăța ce e bine și ce e rău, dar nu s-a putut refugia în conștiința elevului pentru a-l dirija. O dată pregătit și avertizat, elevul trebuie să pășească în viață punînd în aplicare tot ce a culeș mai bun... Cît despre școală, vina o poartă diriginta și colegii fetei care trebuiau să informeze părinții de la primele absențe. «Dosarul» fetei acesteia nu e chiar așa de complicat precum pare. Mariana-Nestatornica a găsit ceva nou, care a atras-o. A pornit către o cale lăturalnică, fără a avea (nici măcar acum!) un scop. Își va da însă seama că a greșit! Asta cu siguranță!"

Mihaela Coștiug, Rădăuți. „În primul rînd vreau să le spun părinților Marianei că școala educă tinerii și nu îi ratează, așa cum spun dumnealor. De vină este în primul rînd Mariana deoarece ea s-a îndrăgostit la o vîrstă foarte fragedă, nemaiputîndu-se gîndi și la problemele de școală. În al doilea rînd, sînt părinții vinovați, deoarece au răsfățat-o prea mult pe fiica lor. Profesorii nu au nici o vină deoarece ei nu puteau să știe ce s-a întîmplat cu Mariana. Eu nu știu ce fel de părinți sînt aceia care nu se interesează măcar o dată la două săptămîni, la școală, la diriginte cum învață, cum se comportă fiica lor".

Alexandru Ștefan, Ploiești. „Pentru un părinte este inadmisibil faptul că nu se interesează îndeaproape de preocupările copilului său. Faptul că Mariana are asigurat confortul, chiar și luxul, nu înseamnă că ea are tot ce își dorește. Afecțiunea și dragostea părintească dacă lipsesc, atunci totul este în zadar. Părinții ei ar fi trebuit să mențină o colaborare strînsă cu școala. Sînt, din păcate, părinți care nu cunosc nici măcar numele diriginților copiilor lor. Și atunci cum să nu fie explicată stupoarea lor cînd află că, de fapt, bunul lor copil a fost lăsat corigent sau repetent, a fost exmatriculat sau — din fericire acestea sînt cazuri rare! — a fost reținut de către organele de miliție. Dar, dacă sînt părinți care au și probleme de serviciu extrem de importante, care uneori le rup și timpul liber, nemaiavînd timp de odrasla lor, — dar ce fel de părinte este acela care nu are timp pentru propriul său copil! — școala, profesorii, mai ales diriginții, colectivul clasei și, mai ales, biroul U.T.C. de ce nu acționează? Vinovați sînt destui: părinții, clasa, dirigintele, biroul U.T.C. și, desigur, Mariana care, din păcate este și propria sa victimă, însă acum este nevoie de remedierea acestor vini. Și poate că acest articol va fi un semnal de alarmă atît pentru părinți cît și pentru profesori".

Pansela Guță, Rusănești, jud. Olt. „Părinții Marianei spuneau că de ce nu au fost anunțați de la primele absențe ale Marianei. Știu că școala anunță absențele la sfîrșitul anului școlar sau al trimestrului, cînd se pune nota la purtare. Absențele se mai anunță însă și la orele de dirigenție, dar și la ședințele cu părinții... Despre colegi, ce să vă spun? Cred că nu au nici o vină, chiar dacă au văzut ce face colega lor. Ei pur și simplu nu au vrut să se bage în treburile ei!"

G.C.R., Luduș. „Dar numai Mariana este singura vinovată? După părerea mea, al doilea vinovat este școala, colegii ei, apoi, la urmă, părinții ei. Și de ce așa? Pentru că primii au văzut absența colegei lor, colegii. Și chiar dacă s-ar fi bazat pe ipoteza că Mariana este bolnavă, de ce nu s-au interesat de starea sănătății ei? Le-a fost indiferent? Ea nu a avut o prietenă printre colege? De ce nu s-au interesat cel puțin printr-un telefon, sau oricare alt mijloc? De ce nu s-a pus problema în fața comitetului U.T.C. pe școală?".

Iulia David, Munteni, Buzău. „Dacă Mariana este o fată serioasă și dacă în totul drept o întîmplare nefericită, vîrsta îi va da puterea să o ia de la capăt. Drumul pe care îl va urma îi va părea mai greu la început dar, înconjurată de părinți și prieteni adevărați o să poată să-l străbată mult mai ușor. Îi doresc ca drumul pe care îl va urma să fie drept și fără abandonări".

Doina Marciuc, Tia Mare, jud. Olt. „Cei mai vinovați sînt părinții Marianei și degeaba reproșează școlii. Ei sînt cei mai mult vinovați pentru că un părinte dacă este părinte adevărat se interesează de copilul lui prin profesori, colegii de clasă și alți prieteni ai copilului".

Lucian Radu Vășieș, Năsăud. „Oricare ar fi motivele Marianei, oricare ar fi vinovații, Marianei nu-i mai rămîne decît calea cea bună, singura cale, de reîntoarcere în sînul familiei, al societății. Să nu uităm că este la vîrsta la care încă se mai poate ierta. Se va adeveri oare zicala: «Niciodată nu e prea tîrziu!»? Să sperăm!"

Elena C., București. „Școala, după părerea mea, este izvorul tuturor bucuriilor, satisfacțiilor, bunătăților materiale sau spirituale. Școala este rostul întregii vieți. Despre utilitatea școlii să nu se îndoiască nimeni! Ce trebuie să facă unul sau altul dintre părinții Marianei? Săptămînal să treacă pe la școală, să afle situația la învățătură a fetei dumnealor și apoi să-și tubească fata punînd-o la treabă, întrebînd-o din manuale, fiind alături de ea și dînșii alături de școală. Cu stimă pentru Școală, pentru valorile ei, nu înțeleg bunăvoința excesivă a unor părinți față de copii. Lipsa de legătură cu școala este acuzabilă".

Ne-au mai scris și alți tineri, dintre care reținem pe: Gheorghe Lulciuc, Rădăuți, R.L., București, Mariana Dănciță, Durnești, Botoșani, Lorelei, Bacău, Corina Pop, Iernut, Gabriela Grosoiu, Stolnici, Arges, Anonim, Brașov, Militar în termen, Zalău, Neculai Buglea, Tîrgoviște.

MIOARA VERGU-IORDACHE

● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ●

PENTRU APARTAMENTUL DV.!

O vizită în magazinele de specialitate ale comerțului de stat vă facilitează alegerea noilor tipuri de mobilă realizate într-o gamă variată de modele cu o linie modernă sau stil, cu furnir de nuc, stejar, fag și rășinoase, finisaj cu luciu sau mat. Noile tipuri de mobilă sînt dimensionate corespunzător spațiilor din locuințe, creînd un cadru ambiental atrăgător.

Din multitudinea de modele vă recomandăm:

Dormitoare — Prima, Aurora, Mălina,

Camera de zi — Bogdana, **Camera Studio**, Prima, **Camera de tineret** — Prima, Caracal 150, **Biblioteca** Prima, **Garnitura de hol** Simfonia 2, **Bucătării** Panseluța, Irina.

Magazinele de specialitate ale comerțului de stat vă oferă și piese separate de mobilier: cuiere de hol, dulăpioare pentru baie, dulăpioare pentru depozitarea încălțămintei, scaune pliante, rafturi pentru cămări.

STAȚIUNILE BALNEOCLIMATERICE — BUCUROASE DE OASPEȚI ȘI BINE PREGĂTITE SĂ VĂ PRIMEASCĂ

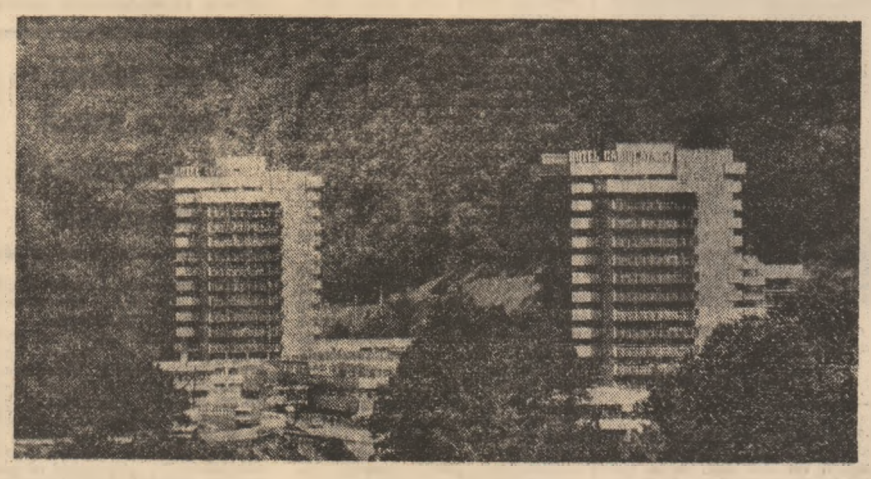

Agențiile și filialele oficiilor județene de turism și ale I.T.H.R. București oferă, în această perioadă, locuri pentru concedii de odihnă, minivacanțe sau cură balneară în stațiunile balneoclimaterice.

Pentru odihnă: stațiunile Borsa, Breaza, Bușteni, Cheia, Crivaia, Durău, Izvoarele, Lacu Roșu, Pălținiș, Predeal, Semenic, Sinaia, Stîna de Vale;

Pentru cură balneară: stațiunile Amara, Balvanyos, Bazna, Băile Felix, Băile Govora, Băile Herculane, Băile Olănești, Băile Tușnad, Borsec, Boghis, Călacea, Călimănești-Căciulata, Eforie Nord, Geoagiu-Băi, Lacu Sărat, Lipova, Mangalia, Moneasa, Ocna Sibiului, Pucioasa, Săcelu, Singeorz-Băi, Slănic Moldova, Slănic (Prahova), Sovata, Tinca, Vatra Dornei, Vața de Jos, Vîlcele.

Cazarea se face în hoteluri sau case de odihnă, iar masa se asigură în restaurante sau pensiuni.

În stațiunile menționate, la dispoziția oaspeților se află numeroase mijloace pentru agrement și programe cultural-artistice; se organizează excursii în zonele turistice din împrejurimi.

DE REȚINUT!

De la fiecare agenție de turism sau comitetele sindicatului din întreprinderi și instituții puteți procura bilete pentru odihnă sau cură balneară, precum și informațiile suplimentare despre:

● reducerile de tarife la cazare și masă;

● durata sejurului;

● zilele de plecare în stațiuni.

ROMÂNIA — COORDONATE ALE MILENIULUI III

VIDRA — O COMUNĂ CE PRIVEŞTE CU OPTIMISM SPRE VIITOR

Vidra — o comună obişnuită ca atîtea altele, o comună aflată la cumpăna muncilor de primăvară, anotimp cînd natura renaşte. În primăvară comuna ne-a apărut ca o floare ce îşi deschidea involtă corola minunilor. De ce în drumul nostru ne-am oprit aici şi nu în altele, aflate deja în plin proces de urbanizare ? Pentru că viaţă, muncă, realizări, împliniri, vise, gînduri ale oamenilor avînd aceeaşi măsură sînt şi aici şi în oricare localitate. Vidrenii îşi croiesc planuri, gîndesc la viitor întocmind programe de dezvoltare care să constituie (nimic nu poate opri mersul înainte !) nu peste mulţi ani un motiv pentru a porni pe drumul urbanizării. Pentru că nu este exclusă împlinirea acestui vis, dacă ţinem seama că în procesul de modernizare a localităţilor patriei, proces început cu mai bine de douăzeci de ani în urmă, satele, comunele patriei nu au fost „uitate" sau lăsate pentru „mai tîrziu". Firescul evoluţiei lor în timp este firescul evoluţiei şi dezvoltării armonioase a întregii ţări. Comunei Vidra i s-a racordat evoluţia la pulsul general, ţinîndu-se cont de resursele şi posibilităţile existente, valorificîndu-se tradiţiile şi avîndu-se în vedere că, prin includerea sa în Sectorul Agricol Ilfov, se impunea să-şi formeze un nou statut, al unei localităţi, poate, viitor oraş. Era şi ambiţia de a nu apărea oricum în ochii călătorilor ai căror drum trecea prin Vidra, dată fiind apropierea sa de marele şi importantul oraş al ţării, frumoasa noastră Capitală. Aşa că Vidra, încet-încet a început „să-şi cheme" fiii acasă pentru că, erau multe de făcut şi de împlinit. Căi şi modalităţi erau destule, la îndemîna oricui voia să gîndească şi să muncească, să le pună în practică. Întîi au dezvoltat cooperativa agricolă de producţie şi din cadrul ei, cu precădere de cîţiva ani, un sector de bază — zootehnia ; s-a înfiinţat un institut de cercetări care are la bază activităţilor sale cercetarea legumicolă şi floricolă, domenii nu tocmai străine sătenilor ; un centru de protecţia plantelor, o bază de recepţie a plantelor, un spital pentru copii, o şcoală generală de zece ani, un puternic sector de mică industrie (care, aşa, printre altele fie spus, aduce cam 10 milioane de lei venituri pe an) constituind cîteva unităţi care au făcut să fie oferite locuri de muncă tinerilor din comună, urmarea firească fiind scăderea vertiginoasă a „navetiştilor", ce luau drumul în fiecare dimineaţă spre Bucureşti pentru marile unităţi industriale (I.M.G.B., Bumbăcăria Română, Cauciuc Jilava etc.). La cei nouă mii de locuitori ai săi, azi numărul de circa 1 500 de navetişti nu mai pare a fi aşa de mare, mai ales că ei nu se sustrag de la viaţa comunei : au luate în acord global de la cooperativa agricolă loturi, iar cînd vin spre seară acasă toţi îşi încep munca în propria gospodărie sau la alte treburi ale comunei. Există şi o tradiţie care se îmbogăţeşte an de an prin experienţa acumulată : cultivarea legumelor şi florilor. Cele peste trei mii de familii sînt într-o continuă întrecere în acest sens. Dacă ar fi să ne luăm după cifre, care au şi ele un grai al lor, ele ne mărturisesc că la Vidra hărnicia este o trăsătură firească a ţăranului ce dovedeşte aceeaşi atitudine faţă de muncă, fie că o face în propria ogradă sau în cea a obştii. Nu întîmplător comuna se numără printre primele cinci din cele 39 de comune ale Sectorului Agricol Ilfov. Iată, volumul activităţilor în Vidra se ridică la 230 milioane lei, dat printre altele de o producţie globală industrială de 59 milioane lei, de o producţie globală agricolă de 80 milioane lei, o producţie marfă industrială în valoare de 53 mii lei sau cea din industria mică de 37 mii lei etc. Pe de altă parte, cu oameni tineri, aflaţi în puncte cheie ale gospodăririi obştii, ca primarul Emil Apostoloiu, inginer Nicolae Jigău, directorul Staţiunii de Maşini Agricole Vidra, inginer Mircea Toncu, şeful fermei zootehnice a cooperativei agricole de producţie, Ion Popa, organizatorul Consiliului Unic Agroindustrial Socialist şi Cooperatist Vidra, treburile comunei sînt conduse pentru împlinirea şi bunăstarea materială şi spirituală a ţăranilor, pentru o revoluţionare a gîndirii lor, nu numai a domeniului de muncă. Au fost ani cînd îi atrăgea ca un magnet puternic mirajul marelui oraş. Cum a venit ideea, a cui a fost nu se mai ştie, dar oamenii au pus umărul să reînvie o frumoasă tradiţie şi profesie a locului — cea de legumicultor. Totul a însemnat muncă, trudă dusă an de an. Aşa s-au specializat în producerea răsadurilor de tomate timpurii. Numai de la populaţie sînt preluate anual circa trei mii tone de legume, alte opt mii tone fiind realizate pe cele 400 ha cultivate în intravilan, totodată alte 300 ha, în colaborare cu institutul de cercetări, fiind folosite pentru producerea seminţelor. De fapt, la nivelul comunei, această „zestre" de teren cu legume cultivate, mai ales timpurii, se ridică azi la 1 300 de hectare. „Pămîntul trebuie să producă !" este deviza oamenilor din Vidra, ţărani din tată-n fiu, „şcoala" cultivării legumelor fiind „predată" în familie. Buni gospodari, vidrenii ştiu că nimic nu se obţine fără muncă şi orice moment al zilei este folosit cu multă chibzuinţă pentru a realiza ce şi-au pus în gînd. Iată, acum în plină primăvară, cum se profilează o zi obişnuită de muncă şi viaţă din existenţa comunei.

Case mîndre şi frumoase — ipostaze ale bunăstării şi nivelului de trai ridicat ale ţăranilor din Vidra

„Ploaia" binefăcătoare înviorează frematatoarea catifea a grîului. „E bine !" — pare să spună primarul Emil Apostoloiu, care se simte aici atras de chemarea şi respiraţia pămîntului, de farmecul larg al cîmpiei, de frumuseţea lanurilor ce promit recoltă bogată

Pe ordinea de zi a primăverii

La Vidra, pe ordinea de zi a... primăverii, se află — ca în orice colţ de ţară — campania agricolă. Am pornit dintr-un punct-cheie al acestei activităţi : Staţiunea de Maşini Agricole Vidra. Inginerul Nicolae Jigău, directorul unităţii, este la conducerea ei din 1985. Avea o ampilă experienţă acumulată din anii cînd, tot director la S.M.A., de la Dedu Morii, apoi Podul Turcului în judeţul Bacău, învăţase că fără acest important sector — adevărată „uzină" pentru agricultura românească modernă — nu se pot face mari producţii. Pentru oamenii din acest sector munca lor se constituie într-o continuă campanie. Aşa s-a ajuns ca în cele patru unităţi pe care le deserveşte (Berceni, Vidra, „30 Decembrie", Copăceni) şi Institutul de Cercetări pentru Legumicultură şi Floricultură, Întreprinderea de Sere „30 Decembrie" să nu înregistreze întîrzieri, rămîneri în urmă cu lucrările agricole ale tuturor campaniilor. Ca de pildă, în perioada cînd toate forţele au fost concentrate pentru încheierea semănatului — la porumb toate cele 1 649 de hectare încheiate pînă pe 9—10 aprilie, celelalte culturi necesitînd acum lucrări de întreţinere, fiind încheiat semănatul în timp optim. Tocmai acest ritm de lucru ordonat şi de calitate a făcut să se obţină anul trecut producţii frumoase : peste 6 000 kg de grîu la hectar, 6 000 kg de orz la hectar, 4 000 la orzoaica, 15 000 kg de porumb ştiuleţi la hectar, două dintre unităţile agricole ale C.U.A.S.C. Vidra obţinînd înaltul titlu de „Erou al Noii Revoluţii Agrare" : C.A.P. Berceni, pentru producţia de grîu şi porumb, iar C.A.P. „30 Decembrie" pentru producţia de orz. Încă din aceste momente cu toate că de-abia s-a încheiat semănatul, în atelierele S.M.A. muncitorii grăbesc reparaţiile combinelor pentru recoltat. Pentru că, ne spunea inginerul Nicolae Jigău, la vremea recoltării, cînd trebuie să „numeri boabele", să ai ce număra, nu să stai şi să fluieri a pagubă că nu-ţi merg maşinile. „Bunul gospodar îşi face iarna car şi vara sanie", spune o vorbă din popor. Sensul ei este dat de munca tuturor gospodarilor din Vidra, care îşi concentrează forţele şi fac toate lucrurile la vremea lor, prin muncă neostoită, bucurîndu-se de roadele ei, pe bună dreptate. Pentru asta, atunci cînd îi vei căuta într-o zi obişnuită, îi vei găsi acolo unde fiecare îşi are rostul lui.

NEASTIMPĂRUL MUNCII

Era ceasul cînd ne trezim de obicei şi pornim la drumul unei zile, cînd neastîmpărul muncii este ceva obişnuit pentru vidreni. Tractoarele deja luaseră o primă pauză „să-şi mai tragă şi ele sufletul lor de metal", iar oamenii... Am fi vrut să-i întrebăm de cînd sînt pe cîmp, la ce oră s-au trezit în dimineţile primăverii. Părea nefirească totuşi întrebarea noastră adresată unor oameni obişnuiţi cu neodihna muncii. Întrebăm de primărie, cum să ajungem, pe un lucrător între două vîrste care meşterea ceva la un robinet al aripii de ploaie. Ne-a măsurat şi ne-a cîntărit din priviri, de parcă am fi răsărit din pămînt, odată cu mătăsea crudă a grîului ce unduia într-o desfătare răcoroasă. „Da' pe cine căutaţi la primărie ? Pe primar ?" Şi pînă să răspundem, se întoarce şi strigă un tînăr : „Mă Dumitre, unde a zis, mă, tov. primar că se duce acu'... ?" „Păi, la Marinca, că nu-ş' ce problemă e acolo cu apa, la grajduri..." Apoi se întoarce spre noi, spunîndu-ne că abia a plecat de aici, din punctul Mamina, unde sînt amplasate vreo opt aripi de ploaie pentru irigarea celor 190 ha cu grîu. Şi a întins o mînă indicîndu-ne o traiectorie aproximativă pe unde să ne îndreptăm spre zootehnie.

Am întîlnit-o pe Marina la silozul de furaje. Animalele erau deja scoase în padocuri şi grajdurile curăţate. Trecînd prin faţa grajdurilor, privirea ne-a fost atrasă de o tăbliţă de la intrarea unuia : „Grajdul nr. 1 Producţie — 15 litri lapte pe zi. Îngrijitoare Ivan Codina". O voce precizează, dînd răspuns parcă admiraţiei noastre : „În medie avem cam 12—13 litri de la o vacă furajată. Lucrătoarele noastre sînt harnice, pricepute. Pe acest prim trimestru am obţinut 43 de viţei peste plan, iar la ovine din planul de 412 miei am realizat deja 402 miei". Explicaţiile veneau de la tînăra Mariana, sau mai exact, Maria Micu. Faţa şi mîinile îi erau bronzate de soarele primăverii. Ne lămureşte că acum un sfert de oră a trecut şi primarul pe la ei. „Aşa obişnuieşte în fiecare dimineaţă. Deja noi, sătenii, îi ştim drumurile. Trebuie că acum să fi mers pe la institut". Am pornit mai departe în drumul primarului, să-l cunoaştem pe acest om, reprezentantul celor din Vidra. De o parte şi de cealaltă a soselei asfaltate, pomii erau curăţaţi şi vopsiţi ; casele mîndre îşi deschideau ochii ferestrelor parcă rotindu-se după soare. În dreptul unei porţi dăltuite din lemn, cu meşteşug (cum rar întîlneşti în zona de cîmpie), am zărit doi oameni ce-şi susţineau bicicletele. Cînd ne-am apropiat ceva mai mult să distingem ce-şi spun, auzim : „Să trăiţi tovarăşe primar şi multă sănătate !" „Sănătate şi numai bine !" Iată, deci omul pe care-l căutam să ne vorbească despre munca şi realizările oamenilor din Vidra. Înalt, cu faţa liniştită, de parcă nu ar fi rezolvat atîtea probleme încă din zorii zilei, sau poate pentru că era mulţumit de mersul bun al treburilor, tînărul bărbat, ale cărui tîmple erau minse parcă de petalele caişilor, în ciuda vîrstei tinere, primarul Emil Apostoloiu se opreşte şi zîmbeşte cînd îi spunem că l-am căutat şi la primărie. „Acolo merg la prima oră şi apoi mai trec în timpul zilei să văd ce probleme s-au ivit între timp, ne spune. Nu am stare să aflu prin telefon dacă avem presiune la sistemul de irigaţii, dacă s-au adus materialele de construcţii pentru repararea Centrului de cultură şi creaţie socialistă „Cîntarea României", sau mai ştiu eu ce alte probleme. sînt trecute pe agenda de lucru. Se mai întîmplă ca unele să rămînă de pe o zi pe alta nerezolvate. Imediat, a doua zi, mă interesez să văd cum am putea să le dăm de capăt. Cred eu că munca de primar nu se face din birou. Aşa am procedat de cînd am venit în comună, acum unsprezece ani. Grijile mele sînt grijile obştii. Ar fi imposibil să le cunoşti în adevărata lor lumină stînd la adăpostul încăperii de la primărie. O mărturisesc deschis, şi audienţele, cu toată ziua lor stabilită în program, le rezolvăm de multe ori „din mers", fără să se mai piardă timpul, oamenii ştiind că putem discuta oriunde ne aflăm". Este o explicaţie a unui stil de muncă ce se prezintă încă de cînd intrasem odată cu zorile în comună. Mai tînăr decît o arată mîinile sale care mărturisesc neastîmpărul muncii, decît îţi destăinuiesc ochii adumbriţi de însemnele atîtor rostuite primăveri. Emil Apostoloiu, este la fel de tînăr ca lumina gîndului şi sufletului ce se revarsă prin ferestrele sinelui dinlăuntru spre oameni. Pentru că în toţi aceşti ani de cînd se află printre vidreni, el tot învaţă să cunoască oamenii, lăsînd libertatea de a fi cunoscut de ei, la rîndul lor. „Vreţi să vă spun cîte ceva despre comună, mai bine zis despre oamenii ei, despre munca lor ?, mi se adresează tînărul primar. Vorbele, de multe ori, nu au puterea de a spune totul despre oameni, cît de meşter ar cuvintelor m-aş dovedi eu. Să mergem să-i cunoaşteţi pe fiecare la rosturile lor", sună, ademenitoare, invitaţia sa.

Ştiinţă şi cercetare în lumea satului

Nu este un miracol. Este adevărul zilelor noastre întîlnit într-o comună obişnuită. Am primit invitaţia primarului acesteia şi, fiindcă ne aflam în dreptul Institutului de Cercetări pentru Legumicultură şi Floricultură din Vidra am pornit de aici să aflăm despre vidreni atît cît se poate într-o singură zi. Cîmpurile experimentale de o parte şi de alta a drumului principal ce ducea la intrarea în clădirea institutului, mărturisesc migala muncii şi zborul gîndului spre marile realizări. Înainte de a ajunge în dreptul fitotronului, atenţia ne este atrasă de o instalaţie interesantă („Este instalaţia eoliană", ne lămureşte primarul) şi panourile solare ce-şi oglindesc lucirile în bătaia razelor primăvăratice. „Este un nucleu tînăr şi aici la institut", ne spune primarul în continuare. I-am cunoscut pe cîţiva care ne-au vorbit cu pasiune despre ceea ce fac, cunoscînd faptul că ei se consideră oameni ai comunei. O dovedesc şi cele 300 ha de teren arabil preluat în cooperare şi experienţa împărtăşită pentru a obţine soiuri şi recolte bogate de legume. Institutul este organizat pe structura sectorului de cercetare, sectorului de producţie, patru laboratoare, alte cîncl compartimente în care-şi desfăşoară activitatea 130 de cadre cu pregătire superioară, din care 85 sînt cercetători atestaţi. Ajungem la fitotron şi gazdă ne este Radu Mîrghiş, geograf-climatolog, cercetător aici, venit din 1976. „Înainte de a veni la Vidra am lucrat trei ani la Staţiunea de Cercetări Geografice Orşova, ne spune tînărul cercetător. Am învăţat multe acolo şi nu mi-a fost greu să pun în aplicare tot ce învăţasem în timpul facultăţii şi în acei ani de pregătire teoretică, aşa cum îi consider eu acum după ce am realizat cîte ceva aici, în institut. Principalele probleme de care ne ocupăm acum în acest compartiment de cercetare sînt cele legate de microclimatologie, în spaţii protejate şi în cîmp, de dirijare a factorilor de mediu în fitotron. De exemplu, la tema privind realizarea unui model matematic de simulare a creşterii şi formării producţiei de legume am ajuns la momentul calculării fazelor de regresie sub modul, în laboratorul de agrometeorologie, scopul acestei lucrări fiind prognozarea producţiei de legume în orice zonă din ţară şi în orice fază de vegetaţie, putînd astfel să-ţi dai seama de producţia ce se va obţine. Este adevărat ce spunea tovarăsul primar că aici la noi este un nucleu tînăr de specialişti care îşi folosesc toate cunoştinţele acumulate şi învaţă mereu, dorind să cunoască noutăţile din domeniu. Astfel, în cadrul laboratorului de energie, un tînăr coleg de-al meu, inginerul Ioan Lascu, are deja experienţă în cercetarea şi folosirea surselor neconvenţionale în legumicultură (biogaz, energie eoliană, energie solară), folosită deja la încălzirea subsolului prin conducte îngropate în serele acoperite cu sticlă. Avem montate opt baterii solare de cîte patru panouri orientabile cu ajutorul cărora se încălzeşte apă în timpul zilei, apă ce este acumulată în bazine şi folosită apoi pentru irigarea unui poligon de 2 500 mp. solarii şi sere reci. În acest fel este evitată folosirea apei prea reci pentru irigarea plantelor care ar dăuna foarte mult în evoluţia vegetaţiei lor. Tot aşa stocăm apa într-un bazin izolat termic, care este încălzită cu ajutorul energiei produse de instalaţia eoliană şi pe care o folosim în timpul nopţii pentru încălzirea solariilor, sere, spaţii protejate unde deja temperatura este menţinută răcoroasă mereu. Printre alte rezultate ale muncii noastre, mai amintesc de faptul că în laboratorul de biotehnologie s-au obţinut succese, zic eu, importante ; anul acesta, spre exemplu, am reuşit să ieşim deja cu peste 4 000 de bulbi de usturoi în solarii. În compartimentul de producere a seminţelor, printr-o muncă atentă şi permanentă preocupare, tînărul Florin Gopşa a descoperit unele microcaractere de recunoaştere la tomate ce vor avea o influenţă în munca noastră de cercetare în viitor. Carmen Botez, biotehnician, secretara organizaţiei de tineret din institutul nostru, a făcut parte dintr-un colectiv care a efectuat cercetări asupra influenţei unor substanţe biosintetizatoare asupra stimulării germinaţiei seminţelor, temă propusă pentru brevetare. Astfel, la tomate s-a obţinut o temperatură de germinaţie de 10 grade în loc de 24 de grade, eficienţa economică înregistrată constînd într-o economie de combustibil şi obţinerea mai repede a răsadurilor de legume. Sînt doar cîteva din preocupările noastre, ale specialiştilor şi cercetătorilor tineri de aici, care mai au încă multe de realizat în domeniul cercetării legumicole.". Oameni tineri care ştiu că în revoluţionarea agriculturii româneşti nu se poate fără ştiinţă şi cercetare, fără muncă, dăruire şi pasiune, că ei aici, în lumea satului, sînt la ei acasă, cu întregul lor univers de cunoaştere şi de aplicare a celor învăţate.

Vidra — cum spuneam la început — este o comună ca atîtea altele de pe cuprinsul patriei, o comună obişnuită. Tocmai acest obişnuit, firesc al existenţei sale îi obligă pe oamenii de aici să-şi proiecteze visurile şi gîndurile în obişnuitul şi firescul întregii ţări. Adică, la cotele de entuziasm şi pasiune, de dragoste pentru localitatea lor, la cotele civilizaţiei şi progresului cerute de societatea noastră socialistă. Şi în acest proces complex de devenire a patriei socialiste, vidrenii contribuie din plin prin tot ceea ce realizează muncind, dorindu-şi să devină comuna lor tot mai bogată, viaţa lor de ţărani să aibă tot mai multe împliniri, pe măsura hărniciei lor, a competenţei lor profesionale. Cu fiecare an ce trece, realizările aparţin zilei de ieri, noi şi bogate fapte de muncă făuresc viitorul, acel viitor luminos despre care ţăranii de aici ştiu că le aparţine cu tot ce conţine el. Un viitor proiectat dintr-un prezent al deplinei libertăţi şi afirmări, un viitor prefigurat de clipele fiecărei zile în care visele lor prind contur pe măsura faptelor de muncă. Ceea ce fac ei zi de zi — fie că e vorba de modul cum îşi cresc şi educă copiii, cum îi instruiesc să devină acel „mîine" frumos şi promitător al comunei, fie că e vorba de modul cum sporesc recoltele cîmpului, fie că e vorba de transmiterea acelei tradiţii de legumicultori ce i-au făcut cunoscuţi pe pietele Capitalei şi în întreaga ţară, sau de modernizarea în continuare a localităţii, deci, ceea ce fac zi de zi o fac cu gîndul la „mîinele" comunei, o fac cu gîndul la înflorirea ei şi situarea astfel în minunata corolă a satelor româneşti contemporane, al căror ritm de dezvoltare impetuoasă vorbeşte de la sine de o România înscrisă pe coordonatele mileniului III, un mileniu pe care nu trebuie să-l vedem numai în schimbarea numerotării sale, ci şi într-un mod mai cuprinzător, în schimbarea radicală de a gîndi viaţa, viitorul, construit azi cu oameni noi ai timpurilor noi.

Pagină realizată de FLORENŢA MARDALE
DANIELA BURICEL

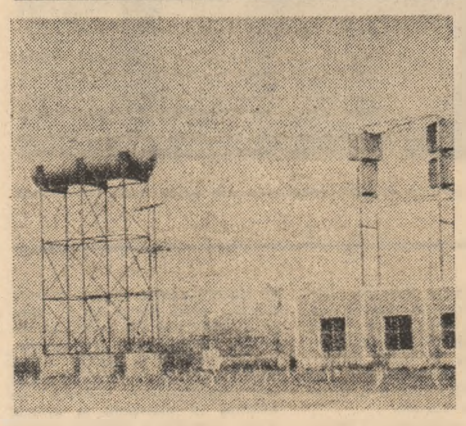

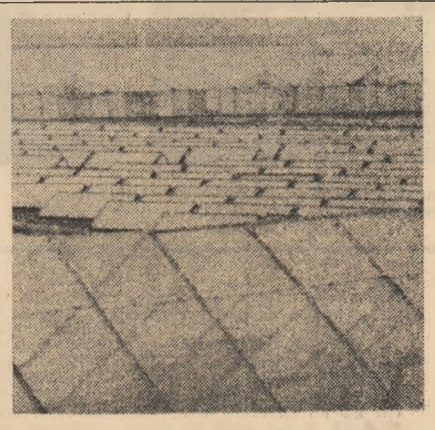

Valorificarea pe scară largă a energiilor neconvenţionale se dovedeşte a fi şi la Vidra un domeniu în care se remarcă spiritul gospodăresc şi iniţiativa creatoare. Panourile solare şi instalaţia eoliană nu sînt doar simplu decor, ci cu ajutorul lor sînt încălzite serele de la Institutul de Cercetare pentru Legumicultură şi Floricultură

A fi gospodar este o... „meserie"?

Am adresat această întrebare curioasă unor tineri pe care i-am întîlnit pe strada Gării, în faţa curţii lor, unde pregăteau mraniţa pentru solarii. Erau fraţii Nedelcu — Grigore şi Marin, de 23 de ani şi 28 de ani, cum aveau să ne spună. Veniseră de la cooperativa agricolă de producţie ceva mai devreme azi, e doar ora şase spre seară. Tinerele lor soţii, Mariana şi Gherghina, cărau cu target ce băieţii pregăteau şi dispăreau rîzînd copilăreşte de întrebare într-o curte plină de acareturi gospodăreşti. Revin cu mama lor, o femeie încă în putere, la 50 de ani, Dumitra Nedelcu. „Poate vă răspunde mama !", zic ele zîmbind. „De cînd ne ştim şi eu şi bărbatul meu, Aurel, am muncit aşa cum am văzut la părinţii noştri, ne răspunde femeia. Haideţi să vedeţi ce avem în curte şi în casă şi, zic eu, că dacă nu-ţi este în sînge munca, nu faci mare lucru în viaţă. Aşa i-am crescut şi pe copiii noştri. I-am învăţat să cinstească munca altora, s-o respecte şi să nu irosească roadele ei, ci să muncească şi să sporească ce au de la părinţi. Păi cum credeţi că am fi putut să ridicăm aşa mîndreţe de case pentru amîndoi băieţii ? Am muncit cu toţii la cooperativa agricolă de producţie şi am avut fiecare cîte două sute de norme pe an. Am muncit şi acasă, în solarii, unde am pus şi avem de pe cele 15 arii cîte 13 mii de fire de roşii timpurii în două solarii, şi apoi vom planta în trei sere, să obţinem roşii pe care le vom valorifica pe piaţă, la oraş. Tovarăşul primar ştie că sîntem oameni de nădejde şi că poate să aibă încredere în noi atunci cînd este vorba să muncim în cîmp şi, tot aşa, că vom prea însemnate cantităţi de legume la fondul de stat. Aşa oameni gospodari sînt mulţi în comuna noastră şi ne mîndrim şi ne bucurăm cînd avem ce strînge şi din curte şi din cîmp. Eu zic că a fi gospodar înseamnă să-ţi placă să munceşti. La noi în comună e o ruşine să te arate lumea cu degetul că nu eşti capabil să faci ceva". Vorbeşte asezat, trebăluind alături de copiii ei şi de nepoţi. Vedem că vorbele îşi au temei în cele ce ne arată : în curte totul mărturiseşte hărnicie şi vocaţie de bun gospodar — păsările, animalele, magazia de lemne, serele şi solariile în care răsadurile crescuseră deja boont —, apoi cele două case frumoase, înzestrate cu tot ce trebuie pentru nevoile unor familii, cu un confort ce vorbeşte de traiul înfloritor într-o gospodărie ţărănească.

Un „mîine" pentru Vidra

În compartimentul C-3 al fitotronului miracolul vegetaţiei este urmărit de Carmen Botez, biotehnician, care vede deja cum vor creşte în luna mai, în sere, dolofanii pepeni din răsadul altoit...

Mergeam pe străzile largi şi curate, admirînd alte gospodării tot atît de frumoase ca cea a familiilor Nedelcu, şi parcă încercam să căutăm ceva. Nu lipsea nimic. Pînă şi florile albe de magnolie erau acolo, în dreptul unei ferestre, gata oricînd să-şi răsplătească admiratorii.

Din cînd în cînd aruncam priviri iscoditoare prin cîte o curte. Alei, pomi, solarii, sere, dar mai ales flori. Covoare întregi de flori galbene şi albe şi roz — culorile primăverii...

Dintr-o dată ne-am dat seama ce căutam. Încercam să vedem cum va arăta comuna Vidra „mîine". „Să-i cunoaştem pe viitorii ei cetăţeni de nădejde", ne spune primarul. Mergem spre şcoală, însoţind două „mogildeţe" cu ghiozdanele în spate şi înfiripăm o discuţie. Cristi — un bucălat cu ochii de smoală, are şapte ani şi vrea să se facă tractorist cînd va fi mare. Am zîmbit, gîndindu-ne că mai tîrziu, peste cîţiva ani, dacă va fi întrebat ce vrea să se facă ar răspunde inginer agronom, doctor sau, cine ştie, pilot de avioane. „De ce rîdeţi, ne apostrofează el cu mutrisoară serioasă. Noi am fost cu tovarăşa acolo unde se repară tractoarele. Şi tovarăşa ne-a spus că oamenii care le repară, tractoriştii, sînt foarte preţuiţi. Şi eu am să fiu la fel ca ei". „Da, Cristi, i-am răspuns împăciuitor. Îţi dorim să fii cel mai preţuit şi harnic tractorist, ca «tovarăşa» şi părinţii tăi să fie mîndri de tine !"

Am intrat în cancelarie. Profesoara Maria Nedelcu ne-a întîmpinat dîndu-ne bineţe cu un glas blînd şi cald, glas cu care le explică şi învăţăceilor ei teorema lui Thales sau a lui Pitagora... Acelaşi glas melodios cu care-şi alintă şi fetiţele. „Noi, profesorii de la Şcoala Generală nr. 301, încercăm să le oferim copiilor cunoştinţele necesare şi să-i formăm pentru viaţă, ne spune cînd îi povestim de cele discutate cu micul nostru interlocutor. Încă din primele clase îi învăţăm să fie curioşi. Să nu se mulţumească niciodată cu ce ştiu, să caute, să afle mereu mai mult. Numai aşa putem fi mulţumiţi că schimbul nostru de mîine va fi bine pregătit, că va urca ştacheta exigenţelor. Eu am vrut, ca profesoară de matematică, să îi obişnuiesc pe elevi cu rigoarea, să-i fac să le placă logica, să-i învăţ să judece. Şi spre mulţumirea mea am reuşit să mă fac iubită şi înţeleasă de ei. Sînt profesoară aici din 1978 şi pînă acum, dintre foştii mei elevi, trei sînt profesori de matematică, alţii au reuşit să absolve alte şcoli şi sînt muncitori cu înaltă calificare, mecanizatori pricepuţi în comună", ne mărturisea mîndră interlocutoarea noastră. Pentru că Maria Nedelcu nu este numai profesoară de matematică, ci şi diriginţă de clasă, una dintre preocupările care-i stau în atenţie este şi orientarea şcolară şi profesională. „Încă de acum, copiii trebuie să opteze pentru domeniul în care vor lucra mai tîrziu. Noi, cadrele didactice, organizăm vizite în întreprinderi, în diferite unităţi economice şi îi testăm pentru a le cunoaşte aptitudinile profesionale şi preferinţele. Pentru noi, cele 67 de cadre didactice din comună, ei, elevii, sînt visurile noastre realizate. Peste o mie de elevi, peste o mie de vise, sau mai bine zis acel «mîine» pentru Vidra îşi ia zborul de pe băncile şcolilor noastre cu tot atîtea gînduri de viitor ale lor, dar şi ale noastre, cei care îi pregătim şi le avem de grijă".

Un proces complex: educația materialist științifică și umanist-revoluționară a tinerei generații

În dezbaterea organizațiilor U.T.C.

SENSUL VIEȚII

de la ficțiune și absurd la triumful rațiunii

Permanențe

RELIGIA ÎNTRE „SACRU" ȘI „PROFAN"

Intr-o accepție nerestrictivă, toate exercițiile conștiinței : filosofic, științific, artistic, politic, moral sînt cunoaștere (cunoașteri) numai că fiecare în felul său. Cunoașterea filosofică nu este de același tip cu aceea științifică sau artistică și la fel fiecare din acestea. Distincte tipologic, ele nici nu se pot ierarhiza sau nu fără riscuri de inadecvație. Scientismul, bunăoară, ca supralicitare a cunoașterii de tip științific (în forma absolută absolutizată a științei) prin extindere, nu era, nu este tot una cu un reducționism ?

Distincte nu înseamnă că nu sînt și comunicabile și, deci, îndreptățite (și apte) să se măsoare reciproc. Iar, de fiecare dată, măsura trebuie să țină seama și de măsurabil. Că poezia poate fi valorizată filosofic sau științific, știința, artistic și filosofic, filosofia, științific și artistic, că istoria (fenomenologia) conștiinței este o întrețesere, ca un „covor", zicînd astfel după Clement Alexandrinul, nu încape nici o îndoială. Dar de aici nu rezultă că una stă pentru cealaltă, că poezia care poate fi citită filosofic sau științific este filosofie ori știință, că tipul de cunoaștere poetică este asemenea celui științific și filosofic. Din perspectiva geologiei și a astronomiei, bunăoară, „Divina Comedie", într-o măsurare scientistă, pare o absurditate.

Religia, la rîndul ei, se cuvine a fi cercetată în ceea ce are ea definitoriu. Asumare a lumii (sau proiect), ea apare în felul său. Cît vrea să fie și o știință a lumii, cade însă repede din condiție. Chiar un teolog mai dincoace, Guillaume Pouget, obișnuia să spună că Biblia face „figură rea" în materie științifică.

Se știe foarte bine că morala tuturor religiilor lumii, de la cele dintîi, istoricește, și pînă la cele de azi s-a constituit printr-un proces de absorbție și de integrare a unor structuri, norme și valori, tipologic distincte. Prin aceasta, morala nu-și pierdea identitatea (autonomia), nici nu trecea în condiție ancilară, pentru că religia nu devenea (și) o morală. Ca în cazul „filosofiei creștine" (religioase, în genere), sintagma „morală religioasă" are înțeles doar istoric, în contexte și prin contexte istorice determinate.

Dificultățile sporesc încă mai mult, atingînd limita, în cazul interpretării „cognitioniste" a religiei, sugerată criticii luministe de religiile înseși. Căci doar cu puține, poate doar numai cu una, cît și aceasta (este vorba de budismul inițial), toate (mai toate) religiile și-au apropiat și adoptat o cosmologie și o antropologie. Mai toate conțin și modele cosmogonice și antropogonice, sînt, deci, sau vor să fie, și explicații ale lumii și omului și, încă, etiologice, pentru că orice geneză presupune cauzalitatea. Numai că scenariul cosmoantropogonic era de invenție, de logică și de cîmp trans-religios (mai curînd ante-religios) aparținînd mitului. Explicație a lumii, mitul este, în forma sa, distinct de știință și de filosofie, mai înainte de toate, pentru că le „conține" în stare latentă. Sincretic, mitul este și o știință și o filosofie, dar în logica sa.

Scenariile mitice cosmo-antropogonice sînt variat valorizate pe măsura sincretismului lor (ceea ce înseamnă că și datorită șansei de a fi „citite" mereu altfel) și în funcție de tipul de „lectură" (de resemnificare). În percepție filosofică și științifică ele sînt supuse unui proces de integrare în alte logici, după ce sînt dislocate din logica lor și destabilizate.

Operațiuni similare suportă și în resemnificarea religioasă, doar că, mai puțin radicale, căci mitul, desprins de sensurile proprii, este determinat ca structură narativă să primească altele. Din ceea ce era, o lume de sensuri, el trecea în purtător al unora care pînă și atunci cînd îl confirmau, îl mențineau în regim de narațiune-mijloc. În esența sa, o non-explicație a lumii, religia se va fi folosit de mit pentru a fi și o explicație. Dar dacă sincretismul mitului însemna complementaritate (elemente care se presupun, ca părțile într-un întreg), cel al religiilor presupune componente principial heterogene.

Numai prin depășirea ilicită a limitelor sale religia putea (poate) să se revendice și ca explicație a lumii. În sine, ea nu avea a fi decît ceea ce trebuia și ceea ce putea fi, adică o instituire a sacrului.

Termenul acesta (sacru) este extrem de ambiguu, dar de aici nu rezultă că trebuie lăsat deoparte. Situație particulară, el este operațional tocmai datorită ambiguității sale. Dacă ar fi luat într-o accepție strict religioasă, el ar duce către admiterea unui X ireductibil con-sacrat (sau sacralizat). În acest caz, însă, religia ar apărea și s-ar impune mai înainte de toate ca o explicație simili-mitică și simili-filosofică, datorită, deopotrivă, admiterii într-o modalitate nu atît proprie, cît pe jumătate mitică și pe jumătate filosofică, a ireductibilității termenului prim, originar. Mitul dădea forma personalizantă sau numai tendința antropomorfă și structura narativă (scenariul) genezei lumii, ca o teofonie, în timp ce, printr-o reconstrucție de tip filosofic, divinul avea să fie identificat cu absolutul, ori trecutul progresiv în condiția absolutului. Raportul, aici, nu este istoric, ci tipologic, pentru că divinul putea fi pus în termen filosofic mai înainte ca filosofia ca atare să se constituie. Brahma, în străvechiul brahmanism, va fi fost gîndit filosofic într-o vreme în care filosofia încă nu fusese instituită. Căci, orice s-ar spune, Vedele și Upanișadele, deși sînt saturate de filosofic (în măsura în care și mitul este), nu pot fi socotite cărți de filosofie.

Totodată, ca altă consecință a aceleiași viziuni intrinseciste asupra religiei, istoria acesteia ar fi restrînsă, dacă nu deviată, păgubitor. În măsură de a fi interpretată numai în cîmpul religiosului, din perspectiva și cu mijloacele lui, fără a ține seama de structura sa sincretică, religia urma să fie descrisă doar religios și istoria ei construită doar ca istorie religioasă.

Nici de această dată nu trebuie să se nesocotească posibilitatea (și necesitatea) hermeneuticii istorice și sistematice din interior. Așa cum sînt și posibile și necesare istorii: estetică a artei, filosofică a filosofiei, științifică a științei, tot asemenea trebuie admisă și una religioasă a religiilor, dar numai după circumscrierea (cît) mai exactă a religiosului. Nici de această dată nu se procedează particularizant, căci și o hermeneutică filosofică a filosofiei are nevoie de definirea prealabilă a filosoficului, ca și cea estetică a artelor, de delimitarea esteticului și cea științifică a științelor, de conceptualizarea științificității.

Din interior însă, în cîmpul hermeneuticii religioase sacrul are două accepții : una necritică, de tip ontologist, și alta critică, epistemologică. În prima, evident, se procedează ontologist, adică se trece de la a fi în minte la a fi în realitate, prin mijlocirea prezumată a credinței.

Cealaltă, de tip epistemologic, urmărește descrierea „sacrului", ca obiect al religiei construit cu mijloacele acesteia.

Din orizontul celei dintîi, „sacrul" presupune un termen cu semnificație în alt plan decît în acela al lumii, separat de al acesteia deopotrivă metafizic și fizic. Altceva și altfel, el este prezumat a fi dezvăluit doar (arătîndu-se, deci, prin revelație) și nu are a fi pus de conștiință în fața sa. În această situație, o hermeneutică rămîne incompletă, dacă chiar mai este posibilă, căci faptul revelației abia dacă maschează un grav agnosticism pus în temei ontologic.

Din orizontul celei de-a doua însă, centrate în sacru, ca obiect de construcție proprie, religiile pot fi explicate ca produceri sau instituiri umane. Fiecare religie în parte, și toate la un loc, prin urmare, sînt privite, de acuma, ca tipuri de con-sacrări (de instituiri ale sacrului) ceea ce revine la înțelegerea lor ca „tehnici" de construcție ale acestora.

Asa fiind, dacă sînt astfel, ar fi mai ușor de acceptat ideea că știința (ca descriere, interpretare) a religiilor este totuna cu istoria lor, sau că este istorică. Faptul este posibil cu cea mai mare șansă de adevăr prin aceea că „sacrul" este construit uman și impus prin „sacralități", deci prin „rituri, mituri, forme divine, obiecte sacralizate și venerate, simboluri, locuri sacralizate" pentru a detalia, astfel, după Eliade.

În consecință, o critică istorică și sistematică a religiilor, pentru a fi, istoric și sistematic radicală, trebuie să plece de la conceptul lor central, definitoriu. De bună seamă, ele se vor un fel de știință totală, explicație, în absolut, a lumii. Nu este însă greu, prin simplă opunere a științei, să li se dovedească tocmai non-științificitatea. Dar este nevoie și de altceva, și în primul rînd, anume de dezvăluirea mecanismului profan al sacralizării și sacrului. Revendicîndu-se ca revelate (revelații), printr-o asemenea critică, ele se dovedesc instituiri umane. La limită, deci, sacrul se arată a fi, de fapt, o sacralizare, ceea ce înseamnă că este o operă umană.

În acest caz, fundamentul profan al religiilor este dovedit și demonstrat pornindu-se de la rădăcina lucrurilor.

GH. VLĂDUȚESCU

Argumentele cunoașterii științifice

IDEALUL DE VIAȚĂ, OPȚIUNE ȘI OBIECTIVARE (III)

În ultimii ani se fac manifeste în unele țări occidentale, tendințe scientist-elitiste, cu pretenția de a fi considerate filosofii ale omului. O oarecare recrudescență cunoaște în Franța anilor '80 filozofia „Noii drepte", ecou contemporan al unor ideologii condamnate de istorie, despre care s-a scris la noi pe larg. Din perspectiva subiectului tratat s-ar trage concluzia că după L. Pauwels sau Alain de Benoist oricît ar încerca unii oameni prin natura lor, ei nu se pot autodepăși : că cei din grupul elitar sînt inimitabili, și nicicînd posibil de ajuns sau depășit. Deci, noțiunea de ideal de realizare nu și-ar mai avea sensul.

În aceeași interpretare elitistă ar intra, este adevărat — mult mai rafinată și nuanțată — și teza, destul de frecventă în cultura Occidentului, despre statutul intelectualului. Desprinderea de contigentele vieții sociale, viețuirea în afară de secol, contemplarea lucrurilor din punctul de vedere al „planetei Sirius", ar caracteriza și ar trebui să constituie, conform acestui punct de vedere ce pare a descinde din filosofia lui Platon, atitudinea intelectualului pătruns de excelența vieții spirituale. Teza susținută de Julien Benda sau Jules Renard pretinde intelectualului autentic, că nu-i poate fi îngăduit să se intereseze de problemele vieții „seculare", de soarta semenilor, nici chiar de a sa proprie. Persoana lui concretă nu ar fi decît suportul accidental al unei rațiuni abstracte și impersonale, care ignoră în superba ei afirmare vicisitudinile istoriei, ca și tribulațiile unei gîndiri corupte de acțiunea practică. Este adevărat că, uneori, practici oportuniste și pasiuni meschine, legate de interese conjuncturale, au putut afla apărători neașteptați, destul de abili, chiar în rîndul celor destinați unor activități superioare, necesitînd exercițiul unei atitudini de obiectivitate. Și, într-un fel, Benda a fost îndreptățit să atragă atenția asupra unei carențe care ar fi putut duce la faliment lumea valorilor intelectuale. Dar nu este just ca societatea să fie împărțită în două categorii eterogene, diametral opuse, una cantonată în cultul exclusiv al valorilor spirituale, cealaltă considerată ca inaptă de a depăși limitele unor preocupări pur practice. Retragerea intelectualului într-un univers propriu, asemenea monadelor leibniziene, „apare mai curînd ca un deziderat utopic, un mit, neconform cu vocația spiritului uman". Dacă ar fi așa, niciodată intelectualul nu ar putea fi așa cum s-au vrut majoritatea celor de mare accent, un „om al cetății" cu influență asupra sensibilizării conștiințelor, cu rol de model pentru semenii săi și cu pretenția de a-i modela. Teza elitistă, de data aceasta, are aceeași influență fatalistă asupra tuturor celor care ar dori prin angajare să se autodepășească, să se realizeze conform unui model luat din rîndul intelectualilor.

Există însă în filosofia și sociologia nemarxistă contemporană și idei de referință pozitivă cu privire la idealul de viață și valoarea acestuia.

Pentru fenomenologul Max Scheler, de exemplu, valoarea împreună cu modelul au o mare importanță în realizarea acțiunii umane. După el, modelul este „tipul de influență" (de exemplu, conducătorul în istorie) și acționează ca exemplu, conferind valorii „relieful individualității", făcînd-o atrăgătoare, fără a o impune prin coerciție sau normă. Modelul influențează fundamentul valoric al criteriilor de comportare, jucînd rolul mediator între valoare și comportament ; pe cînd „preferința" (actul cunoașterii valorii), justifică alegerea valorii (și, implicit, ierarhizarea) și integrarea normativității în comportamentul uman ; modelul ține locul valorii, dîndu-i relieful persoanei și influențînd comportamentul. Există la Max Scheler o tendință de depășire a tratării omului în manieră universalistă, abstractă, căutînd să rezolve prin model problema vocației pentru omul lumii contemporane lui. Scheler crede că modelul este „valoarea încarnată într-o persoană, o figură care flutură atîta în fața sufletului individului sau grupului, încît acest suflet ia puțin cîte puțin trăsăturile sale și se transformă în ea ; existența, viața, actele ei, conștient sau nu, se reglează după această figură. Indiscutabil, teza supraaprecierii valorii modelului religios, așa cum rezultă din opera lui Max Sheler, nu se poate admite, ea impunînd reîntoarcerea la norme și valori depășite de istorie. Rămîne valabilă ideea legată de existența, funcționarea și valoarea modelului, atît în viața morală, cît și în ființarea și atitudinea umană în genere.

Nevoia de ideal, de realizare umană a fost, este și va rămîne o necesitate pentru toți oamenii. Aceasta dă sens existenței fiecăruia, dă temei vieții umane, îl ancorează plenar pe fiecare om în social, căci în tendința sa de a se realiza, corespunzător idealului propus, fiecare individ, în special fiecare tînăr, devine implicit subiect activ ce poate contribui efectiv la dezvoltarea societății.

Procesului educațional, în special învățămîntului, îi revine sarcina nobilă de a satisface la cote superioare această necesitate subiectivă, perenă a omului.

Problema care se pune este însă aceea dacă educatorii, toți sau marea lor majoritate, și mai ales cei din sistemul învățămîntului, reușesc să-i ajute pe tineri pentru a-și prefigura „din start", de cînd devin capabili de acest lucru, un ideal propriu de realizare individuală multilaterală, un model ideatic plenar, corespunzător trebuințelor și valențelor multiple, pe care omul le are ca existență plenară. După cîte cunoaștem, în multe licee aceste lucruri nu se abordează : sau, cel mult, se reduc la ceea ce se numește „orientarea profesională a elevilor", ceea ce este foarte puțin.

Dacă mai adăugăm că, familia, sau anturajul pot influența prefigurarea modelului uman de realizare, că în societate există și „modele negative" și că acestea pot influența mai ales pe tineri, se naște necesitatea ca prin expunerile, cursurile și mai ales prin dezbaterile din lecții, seminarii sau lucrări practice, să-i ajutăm pe tineri, competent și argumentat, să conștientizeze faptul că idealul de realizare trebuie conceput, dar și înfăptuit multidimensional. În conținutul său, trebuie incluse atît realizarea profesională, economică, științifică, civică etc. În caz contrar, conceperea și realizarea unilaterală, unidimensională, trunchiată, strict economicistă, mercantilă, — de exemplu, sau exclusiv științifică, pot duce mai tîrziu la sentimentul nerealizării, uneori chiar al eșecului, fapt cu consecințe deosebit de negative în planul ființării umane, al comportamentului și al atitudinii, mai ales față de colectivitate. La limitele lor extreme, aceste consecințe pot îndemna la moduri de realizare ce pentru unii pot părea facile, dar sînt nocive pentru umanul din om și pentru societate, ca : apelul la religie sau retragerea spre alte domenii periferice ale socialului.

ION BÎTLAN

Fișier bibliografic

O VALOROASĂ SINTEZĂ

Bibliografia pe probleme de educație materialist-științifică și umanist-revoluționară s-a îmbogățit recent cu o nouă și valoroasă lucrare. Este vorba despre volumul de studii „Omul, ființă supremă" apărut la Editura Militară sub coordonarea unui specialist de prestigiul și autoritatea profesorului Paul Popescu-Neveanu.

Lucrarea, elaborată pe baza poziției profund științifice a partidului și statului nostru față de religie și credincioși, a concepției revoluționare despre lume și viață, reușește printr-un sumar bogat și cuprinzător, să se constituie într-o veritabilă pledoarie pentru demnitatea și înflorirea ființei umane, cu o viață bogată, liberă și demnă, eliberată definitiv de prejudecățile mistice și obscurantiste mai vechi sau mai noi. Definind scopul lucrării, încă din „Cuvîntul înainte" se precizează : „Lucrarea, realizată din perspectivă interdisciplinară — filosofie, sociologie, psihologie, etică —, evidențiază mecanismele care au stat și stau la baza apariției și menținerii credințelor religioase, misticismului, obscurantismului, a concepțiilor înapoiate despre lume și viață, în general. Pe parcursul lucrării sînt reliefate tradițiile ateiste și materialiste ale gîndirii filosofice românești, umanismul caracteristic culturii spirituale autohtone, care reprezintă de fapt, expresii ale felului de a fi al poporului nostru, ale raționalismului și demnității sale în fața vieții".

Primul studiu al volumului, semnat de Octavian Nistor, se intitulează „Atitudinea Partidului Comunist Român și a statului socialist față de ideologia religioasă, instituțiile de cult și credincioși". Pornind de la orientările și indicațiile de o excepțională valoare teoretică și practică ale tovarășului Nicolae Ceaușescu privind raportul dintre socialism și religie, autorul insistă asupra elementelor definitorii ale atitudinii Partidului Comunist Român față de ideologia religioasă ca și dintre statul socialist român și cultele religioase și fixează sarcinile și obiectivele educației revoluționare, materialist-științifice și umaniste, ca parte integrantă a procesului de formare și dezvoltare a conștiinței socialiste a omului nou, constructor conștient și devotat al socialismului și comunismului și se încheie cu următoarea concluzie pe deplin justificată de viață, de realitate : „Trăim într-o epocă de profunde transformări revoluționare. În aceste condiții, prima cerință este de a fi și a rămîne revoluționari, de a lupta împotriva a tot ce este vechi și perimat în toate sectoarele, inclusiv în domeniul conștiinței, de a acționa neabătut pentru promovarea noului, a spiritului revoluționar în muncă și viață".

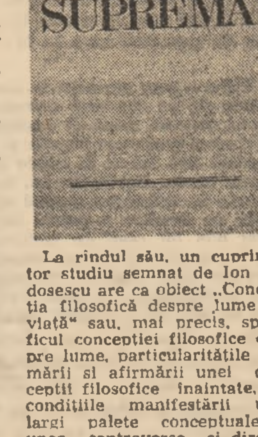

La rîndul său, un cuprinzător studiu semnat de Ion Tudosescu are ca obiect „Concepția filosofică despre lume și viață" sau, mai precis, specificul concepției filosofice despre lume, particularitățile formării și afirmării unei concepții filosofice înaintate, în condițiile manifestării unei largi palete conceptuale a unor controverse și direcții distincte de abordare în domeniu și afirmării diferitelor concepții filosofice în lumea contemporană, punîndu-se în evidență specificul concepției materialist-dialectice și istorice, locul ei determinant în structurarea sistemului axiologic, cultural și moral al omului nou.

Pe o temă extrem de controversată — raportul între „profan" și „sacru" în geneze și evoluția religiilor — Gh. Vlăduțescu cercetează modul în care afirmarea criticii raționalist-ateiste a religiei contribuie la afirmarea plenară a omului și umanismului, dincolo de orizonturile unilaterale ale religiei și religiozității.

Gheorghe Al. Cazan trece în revistă o seamă de direcții și particularități ale modului în care s-au constituit și s-au afirmat tradițiile umaniste, ateiste și materialiste în filosofia românească începînd de la umanismele și raționalismele din secolele XV-XVII și pînă la filosofia românească de pînă la sfîrșitul secolului al XIX-lea.

Acestor necesare și binevenite clarificări conceptuale, teoretice li se adaugă considerații de ordin practic, metodologic în ceea ce privește cercetarea sociologică a religiozității și orientarea activității de educație materialist-științifică în direcția creșterii eficienței sale (vezi studiul lui Septimiu Chelcea), raporturile dintre psihologia religiei și a religiozității (autori Paul Popescu-Neveanu și Petre Datculescu), precum și examinarea detaliată a premiselor psihoantropologice și social-psihologice ale analizei fenomenului religios (ne referim la studiul semnat de Pantelimon Golu).

Un incitant și inspirat excurs asupra raportului dintre religie și ateism, cu referiri demne de cel mai înalt interes la problematica moralei, găsim în studiul semnat de Paul Popescu-Neveanu, a cărui concluzie poate fi foarte bine considerată concluzia întregului volum : „Ateiștii n-au făcut altceva decît să pună în locul lui Dumnezeu pe OM, prefigurînd, astfel, un umanism radical și integral, care implică și superioritatea moralei umaniste, ce se dezvoltă continuu și ia în stăpînire istoria, la această răscruce de milenii".

Prin nivelul ridicat al abordării teoretice, prin diversitatea soluțiilor și deschiderilor în cîmpul acțiunii concrete, al practicii educative, volumul de față (redactor : maior N. Lăudatu) se adresează unui larg cerc din rîndul celor interesați de studierea, cunoașterea și combaterea fenomenului religios și deopotrivă, elevilor, studenților, cadrelor didactice, activiștilor politici și culturali, în ultimă instanță tuturor factorilor educaționali care contribuie, într-o calitate sau alta, la procesul complex de formare și afirmare a conștiinței înaintate a omului nou, a tinerelor generații de constructori ai celei mai umane societăți.

Lărgirea și îmbogățirea continuă a orizontului de cultură și cunoaștere, condiție hotărîtoare pentru afirmarea tinerelor energii creatoare ale celor care reprezintă o puternică forță socială, viitorul însuși al națiunii noastre socialiste

Procesul întunericului

„DE TOȚI BANII MINUNI, PĂRINȚELE!..."

Nu s-ar spune că pietatea ar fi fost virtutea cea mai de preț a Vioricăi S., o contabilă ca oricare alta de la o instituție bucureșteană. Dimpotrivă, dacă stăm să judecăm că după o căsnicie efemeră, contactată pe la 20 de ani, filosofia de viață a eroinei pățaniilor de mai jos s-a cristalizat și este exprimată în acești termeni (reproducem absolut textual formularea respectînd gramatica sui-generis) : „Că zicea și fetele, lasă Vio, tu ești tînără, ești frumoasă și dacă băieții te place de ce să nu-ți trăiești viața..."

„A-și trăi viața" aceasta ar însemna de aproape trei decenii pentru Viorica să nu „rateze nici-o ocazie". Fără multe scrupule, cum îi cădea cineva cu tronc, cum Viorica îl muta cu arme și bagaje la ea, în garsoniera ei, mă rog, „pensiune completă". După o vreme, cînd lucrurile începeau să scîrțîie și amatorul de avansuri dădea semne de ducă, atunci Viorica trecea la atac, era reclamat la locul de muncă, eventual rudelor și prietenilor, și mai fiecare despărțire s-a sfîrșit, dacă nu cu un proces, măcar cu o preumblare pe la comisia de împăciuire.

Apropiindu-se sorocul a cam 10 lustri, Viorica s-a gîndit că trebuie să-și pună ordine în viață. Că, tot vorba ei, „zicea fetele", „Lasă tu Vio, că găsești tu un băiat pe gustul și manierele tale."

E greu de spus, dacă astrele l-au ursit cu un asemenea destin pe Liviu, proaspăt inginer, care număra cam jumătate din vîrsta hedonicei noastre eroine. Cert e că, întîlnindu-l și aflînd că traversează un moment critic în căsnicie, în inima atît de generoasă a Vioricăi s-au trezit sentimente samaritene și, brusc, a socotit că este menirea ei să fie ca un balsam.

În nota obișnuită, Liviu a fost cooptat în „pensiune" și tot în nota obișnuită s-a ajuns la un moment de ruptură. În pofida tuturor stăruințelor, amenințărilor, plînsetelor și reclamațiilor Vioricăi, Liviu s-a reîntors acasă.

Văzînd că nici la conducerea întreprinderii unde lucrează Liviu, nici la comitetul sindical, nici chiar la părinții inginerului, nu a găsit înțelegere și sprijin, Viorica a hotărît să se bizuie numai pe forța supranaturalului. Umblînd din om în om, a ajuns să o cunoască pe Voinica, persoană de încredere, care contra unei sume deloc modeste, s-a legat să-i facă vrăji de întoarcere nestatornicului și nerecunoscătorului. Cînd răbdarea Vioricăi a început să fie pusă la încercare, oacheșa Voinica i-a dezlegat taina :

— Are ăsta al tău, undeva, la pronie, cîrlig mare, că nu se lipește vraja de el. Eu de încercat o să mai încerc, dar am eu un părințel tînăr și priceput și care dacă îți face rugăciune nu se poate să nu izbutești.

Așa s-a făcut că în garsoniera atît de primitoare, în „cuibușorul de nebunii" al Vioricăi s-a mutat un nou locatar, flotant, sau, ca să spunem lucrurilor pe nume, un... părințel „proprietate personală". Băiat levent, cu gusturi subtiri, și stomac sensibil nu putea mînca și bea orice, și pentru ca să fie primită rugăciunea i-a fixat Vioricăi o dietă pe gusturile celor mai fini gurmanzi. Mînca și bea părințelul pe săturate și apoi în transă, înălța cîte o rugă de-i se zbuciumau umerii de plîns și suspin Vioricăi. Mută și surdă la zbuciumul unei ființe atît de sensibile, pronia nu venea să-i fie întru ajutor... Dar nici Viorica, și cu atît mai virtos „părințelul" nu disperau. Fiecare nutrea convingerea neclintită că asemenea lucare se face cu sacrificii, că le cere răbdare. Pleca Viorica la serviciu, rămînea părințelul în sihăstrie, pînă cînd, într-o bună zi (că numai bună nu a fost ea !) venind Viorica acasă a găsit locuința curată ca lacrima. Nu avea a se împiedica de nimic în garsonieră, nici măcar de duhul părințelului care, tot pentru săvîrșirea vrăjii, desigur !, uitase să-și lase adresa.

Neagră de supărare, Viorica a alergat la oamenii legii. Ascultîndu-i pățania și cunoscîndu-i tribulațiile anterioare, oamenii și-au ascuns cu greu un zîmbet de compătimire și au purces să-l caute pe „împătimitul întru har". Cu acest prilej a aflat și Viorica, nu fără uimire, că părințelul era un escroc sadea, care, cu ajutorul Voinicii, reușise să valorifice și să împartă contravaloarea bunurilor lumești pe care le luase în custodie eternă.

Dar lupta cu divinitatea a tenacei noastre Viorica e departe de a se fi sfîrșit. Dimpotrivă, ea a intrat acum pe un făgaș nou : cu Trăbănțelul ei Viorica bate acum mînăstirile din jurul Bucureștiului, căutînd alinare și sprijin, de data asta la surse autorizate, doar, doar Liviu și-o aminti de dragostea ei nestinsă și se va întoarce. După cum evoluează lucrurile în „căsnicia inginerului șansele sînt minime, dar Viorica nu disperă. O să termine mînăstirile din jurul Bucureștiului, nu-i nimic, țara e mare. În mintea ei înfierbîntată, în loc, măcar acum, cînd părul nu-i mai este chiar atît de negru și ridurile sînt tot mai pronunțate, să ia seama la lecția aspră pe care (pe drept cuvînt) viața i-a administrat-o, Viorica se afundă în bigotism și aburii unui fanatism absurd, care nu numai că îi rătăcesc mințile, dar îi toacă și modestele venituri.

Prezența ei aberantă și ridicolă pe la diverse lăcașuri de cult stîrnește compasiune, dar și dispreț. Cei care o cunosc, unii oameni de bună credință, au încercat să-i deschidă ochii, dar fără rost. Hotărîtă să-și toace viața cum și-a risipit și tinerețile, ea se afundă tot mai mult pe cărările aberației și ale degradării morale și intelectuale.

Și cînd te gîndești că pentru ea „episodul Liviu" începuse atît de fericit și cînd te gîndești că generosului imbold — „de toți banii minuni, părințele !..." — i s-a răspuns cu atîta nerecunoștință și cinoșenie ! Din cînd în cînd „fetele mai zice" : „Lasă Vio rugăciunile și trăiește-ți viața !" Dar nu, credința Vioricăi nu cunoaște oprelisti. Iar perseverența cu care își bate joc de anii ei, este cred cea mai bună învățătură de minte pentru oricine ar dori să-i repete pățaniile.

Și zilele trec, tot mai goale, iar anii se scurg pe lîngă ea, fără să se mai uite înapoi. Și nu rămîne decît un lucru cert : nimic !

Pagină realizată de ȘERBAN CIONOF

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe ambasadorul Republicii Populare Benin

cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare

(Urmare din pag. 1)

Înmînînd scrisorile de acreditare, ambasadorul **Ibitecho Isidore Laleye** a transmis președintelui Nicolae Ceaușescu, poporului român alese sentimente de stimă și prietenie, din partea președintelui Republicii Populare Benin, Mathieu Kerekou, și a poporului beninez.

În cuvîntarea prezentată de ambasador sînt relevate eforturile poporului său consacrate dezvoltării țării pe calea socialismului, înalta apreciere de care se bucură în Benin politica de pace a României, subliniindu-se dorința de a se dezvolta relațiile de prietenie și colaborare dintre țările noastre, în interesul reciproc, al cauzei înțelegerii și cooperării internaționale.

Președintele Nicolae Ceaușescu, primind scrisorile de acreditare, a mulțumit pentru mesajul ce i-a fost adresat și a transmis președintelui Mathieu Kerekou cele mai bune urări de sănătate și fericire, de pace și prosperitate pentru poporul beninez prieten.

În cuvîntarea de răspuns a președintelui Nicolae Ceaușescu sînt reliefate bunele raporturi statornicite între partidele, țările și popoarele noastre, care se dezvoltă în spiritul acordurilor și înțelegerilor convenite la nivel înalt, pe baza deplinei egalități, a respectului independenței și suveranității naționale, a avantajului reciproc.

În cuvîntare se apreciază că, în situația actuală, care se menține deosebit de gravă și complexă, problema fundamentală este aceea a opririi cursei înarmărilor și trecerii hotărîte la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară, la lichidarea armelor nucleare și chimice, reducerea celor convenționale și a cheltuielilor militare, la înlăturarea pericolului unui război mondial. Se subliniază că România acordă întregul sprijin luptei popoarelor africane pentru înlăturarea colonialismului și neocolonialismului, pentru consolidarea independenței lor politice și economice.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat noului ambasador succes în îndeplinirea misiunii sale în România.

La solemnitate au participat Ioan Totu, ministrul afacerilor externe, și Dumitru Apostoiu, secretar prezidențial și al Consiliului de Stat.

Vie și caldă recunoștință pentru politica partidului și statului nostru de dezvoltare și modernizare a tuturor zonelor și localităților patriei socialiste

Recent, Marea Adunare Națională a adoptat Legea privind îmbunătățirea organizării administrative a teritoriului Republicii Socialiste România. Noua lege se înscrie în amplele măsuri luate, din inițiativa și cu contribuția determinantă ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru dezvoltarea armonioasă și echilibrată, economico-socială a tuturor zonelor și localităților țării, înfăptuirea neabătută a politicii partidului și statului de adîncire a procesului revoluționar de apropiere a condițiilor de muncă, de viață și cultură de la sate de cele de la oraș, de creștere continuă a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor.

Potrivit legii, o serie de comune au devenit așezări urbane. Între noile orașe se înscrie și străvechea așezare românească Valea lui Mihai din județul Bihor. În numele locuitorilor recunoscători ai noului oraș agroindustrial, Comitetul orășenesc de partid și Consiliul popular al orașului au adresat o telegramă **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România. *(Textul telegramei se publică la pag. 1).*

Am văzut bazalt topit!

Mai apropiată de Tîmpa decît oricare dintre marile întreprinderi brașovene, Întreprinderea de Lianți este locul din care a plecat spre viitor un material al cărui nume sună frumos : bazalt. În principiu oricine a mers pe munte l-a văzut. Este o piatră vineție, deosebit de tare și care nu se lasă erodată. Cine nu a fost pe munte sau cine nu o poate identifica în propria amintire are un alt element la îndemînă : piatra spartă de pe terasamentele căii ferate este tot bazalt.

Bazaltul este un fel de viteaz neînfrînt al pietrelor. Este, am putea spune, mai tare ca piatra. El a apărut din adîncurile generoase ale pămîntului sub formă de lavă vulcanică și a creat aceste mari depozite pe care noi le numim munți. De el poți freca metale pentru a le ascuți. Acizii, care ard și corodează tot ce se poate coroda, stau pe bazalt așa cum stă apa pe un email. Există însă și un acid care este mai tare decît piatra despre care vorbim : acidul fluorhidric. Dar chiar mai tare decît acidul fluorhidric s-a dovedit mintea iscoditoare a omului care după mii și mii de ani de conviețuire cu acest produs al naturii s-a apucat și l-a pus într-un cuptor, l-a topit ca pe plumb și l-a turnat în forme ca pe cărămizi. Bineînțeles că omul acela nu putea să fie un om al cîmpiei, ci al muntelui. Cei de la Brașov, ca să zicem așa, au întins mîna și au luat din muntele care li se prăvălea în curte cîteva bucăți de piatră vineție și au pus temelia unei noi tehnologii și au început o poveste care, fără îndoială, va dura în viitor tot atît timp cît va exista acest viitor. Am spus că au pus temelie la ceva nou nu întîmplător ; locul unde se află întreprinderea se numește chiar „la Temelie".

Acum, în locul numit deci „la Temelie" se află sediul secției „Bazalt" a Întreprinderii de Lianți, unitate profilată pe producerea unor materiale de construcții. Secția nu este nicidecum un loc de întîlnire a unor tehnologii complicate, așa cum ar fi de așteptat să arate un loc în care omul s-a apucat să topească munții. Este o făbricuță cuminte, cu un aer vechi, manufacturier. O curte de cîteva palme și cîteva clădiri lipsite de aplombul arhitectural al marilor edificii industriale. Pare un loc unde nu se poate întîmpla nimic deosebit. Este un punct minuscul pe marea hartă economică a țării în care lucrează probabil cîteva zeci sau sute de oameni. În țară sînt întreprinderi cu zeci de mii de oameni ai muncii și care au spații pentru pompieri mult mai voluminoase și mai elaborate decît această secție. Dar de marile unități industriale nu se tem munții așa cum se tem de făbricuța de lîngă Tîmpa. Pentru că din acest loc izvorăște o civilizație a viitorului care va fi, mai mult decît sigur, și o civilizație a bazaltului. Micuța secție este cuplată la o mare idee iar oamenii care lucrează în ea au privirea luminoasă și dreaptă a marilor inventatori și descoperitori.

REPORTAJUL NOSTRU

Povestea bazaltului are, la Brașov, o vechime de aproape 15 ani. Atunci acesta a început să intre în cuptor sub formă de pietre și să fie topit și să curgă în forme căptușite cu nisip. Bazaltul topit arată exact ca oțelul topit. Incandescența sa este apropiată de a arcului electric și, de aceea, trebuie să-l privești printr-o sticlă neagră. Ca și cum te-ai uita la soare. Sticla neagră îi schimbă lumînozitatea. Culoarea de soare devine un liliachiu adevărat, care egalează în frumusețe florile care dau numele culorii. Picăturile care sar din această topitură se colorează în negru și seamănă cu ebonita dar de fapt sînt un fel de sticlă pe care poți s-o spargi. Cuptorul în care se topește bazaltul are forma unei țevi foarte groase care este așezată orizontal, iar piatra în procesul topirii scoate un duduit impresionant și oarecum înfricoșător pentru simțuri. „Turnarea" originală, cea efectuată de un vulcan adevărat cît și milioanele de ani de așteptare a rocii au adunat în interiorul ei tensiuni care în procesul topirii se descarcă și scot acest mormăit antediluvian, acest sfîșietor și amenințător sunet al unor ere geologice care-și găsesc sfîrșitul în fața unor oameni.

În urmă cu vreo cinci ani a început o altă poveste a bazaltului și anume cea a bazaltului sinterizat. De data aceasta rafinamentul omului a alungat fîpatul geologic. Bazaltul este măcinat pînă ajunge ca făina. Apoi este amestecat cu alte cîteva substanțe și se toarnă în forme mai mici și chiar foarte mici. După ce a ajuns la forma dorită, piesa crudă este introdusă în niște cuptoare de sinterizare. Aici se ajunge la temperaturile stabilite prin tehnologie, temperaturi care sînt cam fixe în sensul că nu permit decît o foarte mică variație. Piesele rezultate sînt atît de dure încît pentru ele nu se folosește alt termen de comparație decît diamantul. Ele pot fi puțin rectificate prin așchiere dar numai cu scule diamantate. Înlocuiesc piese similare din oțeluri aliate și fontă și costă de cîteva ori mai puțin decît acestea. Pe o asemenea piesă din bazalt sinterizat pila nu lasă nici o urmă. Dar dacă o lovești puternic cu ciocanul, s-ar putea să se spargă. Un bazalt spart este tocmai bun de aruncat pentru că inerția acestei pietre, chiar după prelucrare, este aproape totală. Încă nu se cunosc metode de sudare a sa. Dacă s-ar găsi, ar înlocui multe metale deficitare din care se fac conducte pentru medii puternic corozive cum sînt cele din combinatele chimice bunăoară.

Deocamdată bazaltul a intrat în componența multor mașini și construcții și se implementează (cu o oarecare încetineală) cam în toate sectoarele de activitate. Cunoscuta inerție a omului în fața unui produs nou se manifestă și în cazul bazaltului sinterizat. Este de fapt o inerție nu numai în fața unui produs nou, ci în fața unei noi civilizații tehnologice. Ne-am obișnuit să privim viitorul ca fiind o civilizație a calculatorului electronic și a rachetelor intergalactice. Imaginea este, fără îndoială, incompletă. Printre multele elemente care trebuie să o definească trebuie să se afle și bazaltul. În această ordine de idei, acești oameni care te pot privi cu seninătate în ochi din mica lor făbricuță de sub poalele Tîmpei au reușit să devanseze în mod practic chiar și imaginația autorilor de science-fiction. Și, în mod sigur, ei știu că se află la temelia unei componente a civilizației viitoare tot atît de bine cum știu că chiar locul lor de muncă este numit „la Temelie".

V. NEAGOE

SPORT

O RUNDĂ CAM FĂRÎMIȚATĂ

A fost o săptămînă densă de fotbal — cu două etape pline — și încă nu s-a încheiat, două partide din viitoarea jucîndu-se în devans. Să începem cu meciurile programate, azi. **Dinamo** — care în etapa intermediară, de miercuri, suferind înfrîngerea, la Scornicești, în fața lui F.C. Olt, a furnizat cea mai mare surpriză a campionatului pînă la ora de față, are ca oaspete, pe **Univ. Craiova**, echipă ce marchează o creștere de formă și de ambiție, ilustrată și de poziția în clasament — locul opt — după ce un sezon întreg navigase pe apele tulburi ale subsolului. Este, după opinia noastră, „întîlnirea afiș" a etapei, care merită să fie urmărită, ea putînd confirma sau infirma rezultatele ultime ale celor două combatante. În tur, să reținem că dinamoviștii au învins, clar, în Bănie, cu 6—3! Tot astăzi, la Bacău, echipa locală, primește vizita echipei bucureștene **Victoria**, formație instalată solid pe podium. Meciul nu-i ușor nici pentru gazde, nici pentru oaspeți. Victoria a învins în toamnă destul de strîns (5—3) acasă, iar acum băcăuanii fac parte din grupul de echipe ce candidează la cel de-al treilea loc al retrogradării. Sînt patru echipe cu 20 de puncte : S.C. Bacău, Farul, **Rapid, Corvinul**... Dintre acestea, alături de S.C. Bacău alte două susțin duminică partidele din runda 26, pe terenul propriu. Ar mai fi fost și **Corvinul**, dar meciul ei cu **„U" Cluj-Napoca este amînat. Echipa de pe litoral**, care se zbate să nu cedeze ușor lupta și punctele, chiar în deplasare, are un adversar dificil, pe **F.C. Inter**, care nu renunță la ideea unei posibile prezențe în „Cupa U.E.F.A.". La Sibiu, constănțenii au fost învinși la limită (0—1) și revanșa nu le poate scăpa. Cu două puncte s-ar mai depărta un pic de zona periculoasă. **Oțelul** — penultimul loc (18 puncte) — are prima șansă, pe stadionul de lîngă Dunăre, în întîlnirea cu **F.C. Bihor**, team ce-și construiește atît de anevoios succesul chiar pe terenul propriu. **F.C.M. Brașov** a pierdut, în ultimele trei etape, cinci puncte, trecînd de pe poziții fruntașe sub mijlocul clasamentului. Așa că în meciul de mîine, cu **Rapidul**, s-ar putea să încerce totul pentru victorie. Ne întrebăm dacă după acel 2—8 de miercuri, feroviarii își vor putea regrupa forțele fizice și, mai ales, morale pentru o bătălie atît de grea cum se anunță cea de sub Tîmpa ? Dar, după cîte ne amintim, giuleștenii au mai avut evoluții bune pe terenul din Brașov, tradiția și „focul" de sub tălpi putîndu-le lumina calea spre un rezultat care să-i mulțumească măcar parțial. După ultimele evoluții și rezultate constatăm că **A.S.A. Tg. Mureș** nu și-a prea contrazis poziția periferică — ea este purtătoarea nedezmințită a „lanternei" — ceea ce ne face să apreciem că noul meci, de-acasă, cu o altă echipă universitară — de data aceasta o vizitează **Sportul Studențesc** — nu-i va îmbogăți zestrea de puncte. Echipa studenților din Regie a urcat și ea, vertiginos, în clasament, ocupînd, acum, locul șapte (24 puncte) greu de întrevăzut la începutul sezonului. Dar n-aduce ceasul, ce aduc... minutul și golul ! Un meci doar aparent echilibrat **(Flacăra — F.C. Olt)**, pe considerentul apropierii pozițiilor (locul patru pentru gazde — 28 puncte — și șase pentru oaspeți (25 puncte), pentru că șansa surîde morenarilor, performeri ai etapei de miercuri, cînd au scos un egal (2—2) în fața Victoriei, la București, aflîndu-se într-o bună formă de... goluri și puncte, pe orice teren, în această primăvară. Flacăra va încerca să scoată din cursă un posibil concurent la locul patru al ierarhiei care deschide perspectiva „Cupei U.E.F.A.", chiar dacă F.C. Olt a fost autoarea marii surprize de miercuri.

În cadrul etapei de mîine se desfășoară și o restanță (din etapa a 23-a) : **„U" Cluj-Napoca — Steaua.** Aici nu-i deloc greu pronosticul, campionii se află într-o mare vervă de joc și gol, geometria evoluției lor desenată pe dreptunghiul verde nu întîmpină obstacole. Așa că Steaua continuă, acum, și mai nestingherită spectaculoasa cursă a invincibilității. Ne-am bucura enorm ca actualele formă, valoare și clasă ale steliștilor să capete o strălucită confirmare, mai cu seamă, la apropiata finală a „C.C.E." de la Barcelona ! Pentru steliști ar fi o serie absolut fantastică !

V. CĂBULEA

FOTBAL: Avancronica etapei

TELEGRAMĂ

Domnului SAMUEL KANYON DOE

Președintele Republicii Liberia

MONROVIA

Cu prilejul aniversării zilei dumneavoastră de naștere, am plăcerea de a vă transmite cele mai cordiale felicitări, urări de sănătate și fericire personală, iar poporului liberian prieten pace, progres și prosperitate.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Din experiența unităților agricole fruntașe

MUNCA PERSEVERENTĂ — GARANȚIA RECOLTELOR RECORD

La C.A.P. Belinț, județul Timiș, porumbul a răsărit ! Privindu-l, însă, Romulus Vlaiconi, președintele unității, priceput tehnician agronom, aprecia că el anunță o recoltă-record ! Era o afirmație aparent hazardată, dar, mai tîrziu, ascultîndu-i argumentele, convingîndu-mă de seriozitatea și destoinicia cu care se lucrează aici, aveam să-i dau dreptate deplină, inclusiv în dorința lui stăruitoare de a atinge, în acest an, un nivel de 28 de tone știuleți la hectar ! Căci, de fapt, ne aflăm în mijlocul unui colectiv ce a acumulat, mai ales în ultima perioadă, o experiență pozitivă la această cultură, ce a determinat impresionante salturi productive. Bunăoară, în 1986 s-au obținut 25,7 tone la hectar, în 1987 peste 23 de tone, pentru ca anul trecut să se revină, din nou, dincolo de granița celor 25 mii de kilograme !

Fără a intra în prea multe detalii, explicațiile lui Romulus Vlaiconi converg spre cîteva elemente esențiale : aplicarea științei agricole avansate, cunoașterea exactă a resurselor și condițiilor proprii, mobilizarea exemplară, respect pentru fiecare lucrare a cîmpului ! Numai astfel, după ani de căutări și decantări, cîntărind ce e bine sau rău, încercînd variante și variante, acordînd credit total noilor tehnologii, se poate ajunge la un progres continuu, la conturarea unor coordonate definitorii pe care să se înscrie întregul efort al colectivului de muncă. Aici, de exemplu, lucrările executate nu se deosebesc prea mult de cele din alte părți. Dar specificul lor (acea experiență despre care se poate vorbi) este dat tocmai de adaptarea la starea terenurilor, la calitatea lor, la condițiile climaterice concrete. De pildă, întreaga suprafață pentru porumb a fost arată încă din anul anterior, administrîndu-se, atunci, și amendamente pe 270 de hectare, sare potasică pe alte 270 ha și gunoi de grajd pe 50 de hectare din terenurile cu potențial productiv scăzut. Practic, fiecare hectar a beneficiat, în medie, de 400 de kilograme de îngrășăminte complexe, capabile să influențeze creșterea fondului de substanțe nutritive, efectele lor sporind și printr-un asolament corespunzător, evitînd amplasarea porumbului în monocultură ! O grijă aparte s-a acordat găsirii unor suprafețe fără microdepresiuni (ce favorizează apariția băltirilor !) și cu un grad mai redus de îmburuienare. „Noi considerăm ca deosebit de importante condițiile create pentru încolțirea semințelor, formarea unui pat germinativ de cea mai bună calitate, permanentă sursă de substanțe hrănitoare pentru tînăra plantă. Tocmai de aceea, depunem stăruințe insistente pentru ca arătura să fie cît mai adîncă, utilizînd, neapărat, și scormonitoarele. Pregătirea propriu-zisă a terenului continuă cu eventualele corecții ale arăturilor, închiderea brazdelor și nivelarea răzoarelor, urmate de nivelarea solului cu o șină, adaptată după disc. Întreaga lucrare este executată pe diagonala tarlalei, iar pînă la semănat mai are loc o trecere cu discul (pentru distrugerea eventualelor buruieni și pentru încălzirea stratului superficial al pămîntului), cît și una cu combinatorul. Rezultă, în acest fel, un pat germinativ bine mărunțit, pregătit meticulos, grădinărește, pentru primirea semințelor", sublinia Romulus Vlaiconi.

Așadar, aici se aplică un principiu atît de cunoscut : după muncă și răsplată ! Căci, dacă-i dai pămîntului ce-ți cere, fiecare investiție materială și de efort se va întoarce înzecit, la ora recoltelor bogate ! În acest sens sînt gîndite și cele 160 de kilograme de azot substanță activă la hectar, cele 50 de fosfor și 50 de potasiu, ce se administrează în două etape — înainte de semănat și la prima prașilă mecanică, cînd plantele au deja primele 6—7 frunze. Efectele sînt amplificate și de faptul că se folosește cel mai productiv material biologic, testat anterior și „aclimatizat" perfect pe solurile de la Belinț : hibrizii Lovrin 400 și 412, însămînțați în perioada optimă, cînd înflorește porumbul, la distanțe între rînduri reduse de la 70 la 50 de centimetri, ceea ce înseamnă, implicit, și densități medii de 58—60 de mii de plante la recoltat... Or, toate acestea dau roadele scontate !

Acum, de pildă, plantele cresc viguros, beneficiind de o întreținere atentă din partea celor care au preluat suprafața de 570 de hectare în acord global și care o îngrijesc pe tot parcursul vegetației. Așa se explică mobilizarea exemplară întîlnită aici, la toate lucrările executate la porumb, lucrări care dovedesc grija nu doar pentru cantitatea, ci și pentru calitatea recoltei ! Căci, cînd porumbul ajunge în faza de lapte-ceară, se efectuează cîrnitul plantelor, iar după alte 7—8 zile se realizează defoliatul, ceea ce grăbește coacerea și scade umiditatea de la 30—35 la sută la 18—22 la sută, permițînd astfel livrarea operativă la fondul de stat, la parametri superiori : 80 la sută boabe fizic !

Există, deci, atîtea și atîtea elemente, știute foarte bine de cei din Belinț, care pot garanta, și-n 1989, un bilanț rodnic. Chiar și financiar, căci în fiecare din ultimii 6 ani unitatea și-a încheiat activitatea cu beneficii de 5—6 milioane lei, ce au contribuit, evident, și la o serie de noi investiții pentru dezvoltarea proprie. „Să nu credeți, însă, că ne mulțumim doar cu rezultatele de la porumb, cît or fi ele de bune ! Ne străduim să facem pași înainte și la păioase, la sfeclă, cînepă, soia, în sectorul legumicol și în zootehnie ! Încercăm să ne autogospodărim cît mai bine, convinși fiind că mai avem resurse mari de pus în valoare. Bunăoară, o sursă de venituri este și utilizarea mijloacelor de transport (cînd campania ne permite !) și pentru furnizarea balastului necesar pentru modernizările din zootehnia județului, livrînd anual peste 65 de mii de tone ! Aceasta înseamnă, de fapt, să fii fruntaș, să nu te mulțumești niciodată cu ce ai realizat, încercînd să te autodepășești, în competiția cu alte unități !" — ne spunea președintele unității. O profesiune de credință pentru un om și un colectiv, ce cred cu putere în forța agriculturii moderne.

GH. CRIȘAN

Calitatea

(Urmare din pag. 1)

tora este unul dintre obiectivele noastre permanente", relevă inginera Anca Boieriu, tînăra șefă a compartimentului creație. „Ați spus unul. Ce alte obiective vă stau în atenție ?". „Urmărim ca prin modelele create, prin înnoirea permanentă a producției, înnoire care în acest an reprezintă 94,5 la sută, să asigurăm comenzi la întreaga capacitate de producție a întreprinderii. Ținem cont evident de modă și în acest context promovăm fire cu efect, modele cu perspectivă pe piață, contexturi ușoare, urmărim valorificarea superioară a materiilor prime și a materialelor recuperabile. Ca rezultate, consemnăm depășirea indicelui de valorificare a materiilor prime planificat cu 4 la sută, iar greutatea medie a confecțiilor scade, comparativ cu anul trecut, cu 10 la sută. Din materiale recuperabile s-au realizat 10 700 bucăți confecții pentru copii".

Fără îndoială, la temelia îndeplinirii contractelor stau realizările producției fizice, capitol în dreptul căruia se înscriu importante depășiri. Ele sînt consecința directă a măsurilor tehnice și organizatorice concretizate în creșterea cu peste 1 400 lei, față de prevederi, a productivității muncii pe persoană retribuită. Sînt urmarea firească a materializării programelor de măsuri subsumate perfecționării procesului de producție, programe pe care tinerele Magda Dumbrăvean, Cristina Stracula, Maricica Platon, Felicia Bucur, Teodora Tompea, Maria Ciocan, Aurica Țăran, Angela Olaru, Maria Demian și multe altele le transpun în viață.

E vorba printre altele de eliminarea cursei în gol a mașinii de tricotat tip R 50, la realizarea tricoturilor jacard în două culori, aplicarea unui sistem automat de control al parametrilor la operația de vopsit fire, mărirea suprafeței utile a panoului tricotat pe mașinile Diamant FR, modernizarea mașinilor de tricotat R 11, creșterea zonei de deservire a mașinilor proprii de la 4 la 6, executarea de dispozitive ce servesc creșterii productivității muncii și calității produselor, perfecționarea normelor de muncă în consens cu noile condiții create de promovarea progresului tehnic și altele.

MIRCEA BORDA

NOI CREAȚII MUZICALE

Muzica simfonică și camerală românească s-a îmbogățit cu noi creații, unele dintre acestea înscrise în programul apropiatei etape republicane a celei de-a VII-a ediții a Festivalului național „Cîntarea României", programată pentru instituțiile artistice profesioniste de gen în luna iunie. Filarmonica „George Enescu" din București se află înscrisă cu lucrări muzicale străbătute de un pronunțat mesaj patriotic, revoluționar : poemul simfonic „Decebal" de Cătălin Ursu, „Laudă eroilor" de Cristian Petrescu, „Izbînda păcii" de Paul Rogojină.

Aici, se află în pregătire și două lucrări aparținînd compozitorului Wilhelm Berger — „Epos" pentru orchestră de cameră, primă audiție a lunii mai, și Triplul concert pentru vioară, violoncel și pian. Lucrări românești în primă audiție semnate de Nicolae Brânduș, Adrian Iorgulescu, Nicolae Coman, Valentin Petculescu, de reprezentanți ai tinerei noastre generații de compozitori au fost reunite, într-un recital vocal-instrumental desfășurat, recent, la Ateneul Român.

(Agerpres)

BULETIN RUTIER

În ultimele zile au căzut frecvent precipitații, astfel că pe multe șosele porțiuni de drum umede alternează cu altele uscate. În aceste condiții este necesară o permanentă corelare a vitezei autovehiculelor cu starea și configurația drumurilor, mai ales că în unele zone se formează frecvent mîzgă. Neadaptarea vitezei pe tronsoanele alunecoase, îndeosebi în curbe și în intersecții, poate genera derapare autovehiculelor cu urmări uneori imprevizibile. În municipiul Piatra Neamț automobilistul NECULAI POPA care nu a redus corespunzător viteza la pătrunderea într-o intersecție, s-a tamponat violent cu un alt autovehicul care circula pe drumul cu prioritate. În municipiul Miercurea Ciuc, conducătorul autoturismului 1—HR—6 040 a circulat în condiții de ploaie cu peste 98 de km pe oră, aflîndu-se la numai un pas de accident.

Mai multă atenție trebuie acordată în actualele împrejurări efectuării depășirilor. Depășirea într-o curbă fără vizibilitate din localitatea Siculeni, județul Harghita, în care s-a hazardat conducătorul autospecialei 31—GJ—1 673, ION NACU, în timp ce din față venea un tractor rutier, a pus în pericol viața mai multor persoane. Pentru a evita coliziunea frontală, conducătorul tractorului 41—HR—2 005, a fost nevoit să iasă în afara drumului. Sondajele întreprinse recent, privind respectarea regimului legal de viteză în zone cu risc crescut de producere a accidentelor, au relevat faptul că marea majoritate a conducătorilor auto înțeleg să circule corect, preventiv. Unele excepții readuc însă în atenție pericolul creat în trafic de către acei automobiliști care nu înțeleg că imprudența de o clipă lasă uneori urme de neșters.

În localitatea Zamustea, județul Suceava, un automobilist din Hunedoara a circulat cu viteză excesivă la coborîrea unei pante, pe un traseu pe care îl străbătea pentru întîia oară. Carosabilul era umed după ploaie și într-o curbă strînsă, automobilistul a pierdut controlul mașinii, care s-a răsturnat, în urma accidentului fiind grav rănită o persoană. La intrarea în orașul Tășnad, județul Satu Mare, un alt automobilist a pierdut într-o curbă controlul mașinii pilotată cu viteză excesivă pe ploaie și în coliziunea cu un stîlp al rețelei electrice, și-a pierdut viața.

Deosebit de solicitante sînt deplasările în cursul nopții, cînd ritmul biologic al organismului impune odihnă. Unii automobiliști au plătit cu viața lor, și a altora, nesocotirea nevoii de odihnă a organismului. În apropierea localității Sînzieni, județul Covasna, conducătorul autoturismului 1—CV—1 595 mai avea puțin pînă la destinație. Acele ceasornicului se apropiau de miezul nopții cînd automobilistul, gata să ațipească, a încercat să-și alunge somnul întreținînd discuții cu pasagerii. Deoarece persoana aflată pe bancheta din dreapta dormea, el a întors capul către pasagerii din spate, moment în care a tamponat violent o căruță care se deplasa în aceeași direcție, iluminată corespunzător, și pe care nu a observat-o. În urma impactului, pasagerul din dreapta a fost grav accidentat.

Se recomandă automobiliștilor să-și planifice deplasările, mai ales pe distanțe lungi, de așa manieră încît să fie odihniți, apți în permanență să răspundă solicitărilor traficului ; de asemenea, să-și limiteze deplasările după lăsarea întunericului cînd pericolele în circulație sînt mai mari.

Deplasările corecte ale pietonilor au un rol de maximă importanță pentru siguranța și cursivitatea circulației rutiere. Prudența, o temeinică asigurare înaintea traversărilor, anticiparea pericolelor trebuie să însoțească fiecare pas al omului de pe stradă. Deplasările unor pietoni pe partea carosabilă a drumurilor sau traversarea în diagonală a intersecțiilor comportă mari riscuri pentru cei în cauză, mai ales atunci cînd carosabilul este umed după ploaie.

Reamintim conducătorilor auto amatori că duminică 7 mai este permisă circulația autoturismelor proprietate personală avînd număr de înmatriculare cu soț.

azi

INFORMAȚII • NOTE • ȘAH • FILATELIE • UMOR

ÎNSEMNĂRI • MUZICĂ • JOCURI • EPIGRAME

Pe cîțiva quadrați

Tinerii de la Întreprinderea de Motoare Electrice Pitești și-au propus să realizeze, peste sarcinile de plan, 1 500 bucăți motoare MSI, în vreme ce la Întreprinderea de Automobile „ARO" Cîmpulung Muscel, un alt colectiv tineresc și-a propus să livreze peste plan 15 automobile „ARO-10" ● Acționînd sub deviza „Țării, cît mai mult cărbune", tinerii din bazinele carbonifere Rovinari și Motru s-au angajat să extragă peste plan 20 000 tone cărbune și să excaveze 50 000 mc steril ● Tinerii de la întreprinderile „Bucegi" și „Trainica" Pucioasa (județul Dîmbovița) și-au propus ca, în cadrul unei „Săptămîni record în producție și calitate", să realizeze peste plan : 5 tone fir, 10 000 mp țesături ● Peste 8 000 de tineri din comunele județului Olt participă, în aceste zile, la lucrări de sezon, cum ar fi : întreținut culturi, prășit (pe 3 800 hectare), irigat culturi (4 200 hectare), plantat varză (10 hectare) ● Tinerii din comunele județului Giurgiu participă, la rîndul lor, la efectuarea unor lucrări în agricultură : recoltat ceapă (10 hectare), recoltat spanac (50 hectare), plantat tomate (3 hectare), prășit sfeclă (80 hectare) ● Comitetul U.T.C. de la Întreprinderea de Scule și Subansamble Rădăuți organizează prezentarea unei expuneri pe tema : „Democrația muncitorească — cucerire istorică a poporului, sub conducerea P.C.R., expresie a superiorității orînduirii noastre socialiste" ● La Muzeul colecțiilor de artă din București a fost prezentată o expunere (însoțită de proiecții) pe tema : „Chipul femeii oglindit în arta modernă și contemporană" ● Sub genericul „Tînăr în țara tinereții", la Liceul industrial nr. 1 din Slatina a avut loc o seară de muzică și poezie.

Foto-album

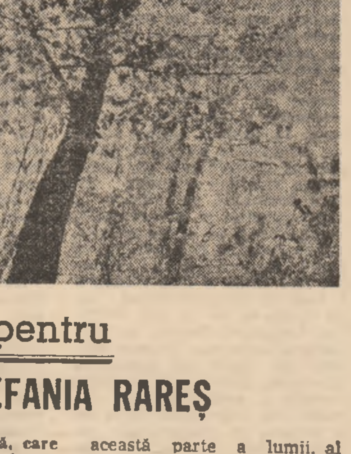

„Astfel zise lin pădurea, Bolți deasupră-mi clătinînd..."

Foto : Mihai Cucu

Întrebări pentru ȘTEFANIA RAREȘ

— Pe dumneavoastră, care ați învățat să dăruiți bucurie publicului spectator, cine v-a învățat să cîntați, stimată Ștefania Rareș ?

— Am învățat singură să cînt, răsucind fusele la clacă...

— Unde și cînd se întîmpla asta ?

— În satul meu, Dumbrăveni, din județul Suceava. Aveam șapte ani și eram „codița" surorilor (a celor două surori ale mele) la clacă și la șezători, unde se lucra, se juca și se cînta. Eu, ca un „nod" de fată ce eram, nu vroiam să mă las mai prejos, gîndind, pesemne, că pentru cîntat nu-i neapărată nevoie să ai o „vîrstă"... Dacă mergea fusul, trebuia — nu-i așa ? — să meargă și cîntecul...

— V-ați amintit vreodată, în frumoasa dumneavoastră carieră, de copilița căreia îi datorați începutul ?

— Deseori... Mă aflam, de pildă, în Japonia, într-un mare turneu cu **Rapsodia Română** (primul turneu în această parte a lumii, al meu și al ansamblului), cînd, sufocată de emoție, în fața unui public nemaicunoscut și destul de rece, în aparență, am simțit că mi se scurge puterea de a cînta. Aveam palmele transpirate ca o gimnastă, cînd, dintr-un adînc interior, a urcat spre mine copilița de la clacă, îndemnîndu-mă să cînt ca pentru mine, ca pentru ea... Asta m-a salvat și mi-a adus ropotele de aplauze.

— Numiți, vă rog, un cîntec din zestrea satului, pe care l-ați făcut cunoscut și pe care-l mai cîntați. (Unde, cînd ?).

— Mi-e greu să aleg, dar... fie ! „Hai la joc flăcăi și fete !". E o bătută moldovenească, un cîntec de „înghiere" la joc. Îl cînt în spectacolul „Anotimpuri" al „Rapsodiei Române". De dragul spectatorilor, îl voi cînta și mîine seară, la Sala polivalentă din Capitală, într-un spectacol extraordinar...

„ZIUA BANATULUI"

Mîine, la ora 11, la Muzeul Satului și de Artă Populară din București, se va desfășura ediția din acest an a întîlnirii bănățenilor din Capitală, sub genericul — cunoscut și îndrăgit — „Ziua Banatului". Deci, o zi consacrată de prestigioasa instituție uneia din cele mai bogate, mereu plină de prospețime zone folclorice și etnografice a țării; o zi în care, adunați în curtea unei case „ca acasă", vom avea din nou ocazia să ne primenim sufletul, ascultînd vioara lui Efta Botoca sau taragotul lui Remus Bistrița, cîntecele Elenei Jurjescu, versurile poeților Anghel Dumbrăveanu, Ion Budescu, Constantin Miu Lerca și Ion Căliman, un florilegiu de poezie rostit de actorul Traian Stănescu, glumele actorului timișorean Ion Olaru, vocea de aur a basului Nicolae Florei, evocările compozitorului Mihai Brediceanu și ale muzicologului Doru Popovici, legate de creația muzicală pe teme eminesciene. Centenarul Eminescu va prilejui și alte calde manifestări, filtrate prin sensibilitatea bănățenilor îndrăgostiți de marele poet. O paradă a portului bănățean și chiar a... modei ne va conduce către finalul întîlnirii, care va fi marcat de un scurt spectacol, susținut de ansamblul folcloric al Liceului „Electromotor" din Timișoara. Poftiți să ne treceți pragul, ne invită organizatoarea de suflet a manifestării, muzeografa Aurelia Cosma !

MODA

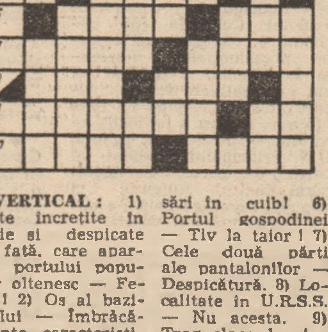

ORIZONTAL: 1) Canadiană — Sînt la modă ! 2) Pieptare — Haină pentru magistrați. 3) Fibră naturală de origine animală, bună de tricotat — Haină bărbătească mai lejeră. 4) În plină față — Jupe. 5) O jumătate de ilic! — Piesă principală din costumul femeiesc indian. 6) Grandoare — Bună la cusut. 7) A curăța o soluție de corpurile nefolositoare — Port la mare. 8) A-și lega capul cu o cîrpă frumoasă (Ban.) — Județ cu frumoase și tradiționale costume populare. 9) Haină bărbătească de ceremonie din stofă neagră (pl.) — Deasupra. 10) Îmbrăcăminte — Pînză lucrată în casă din fire de cînepă sau de in.

VERTICAL: 1) Fote încrețite în talie și despicate în față, care aparțin portului popular oltenesc — Fese ! 2) Os al bazinului — Îmbrăcăminte caracteristică unei regiuni. 3) Cu părul alb — Șal. 4) Hormon corticosuprarenal — Manta țărănească lungă și mițoasă pe dinafară. 5) Cămașă înflorată — Plină ochi — Păsări în cuib! 6) Portul gospodinei — Tiv la taior ! 7) Cele două părți ale pantalonilor — Despicătură. 8) Localitate în U.R.S.S. — Nu acesta. 9) Trag clapa la cîntare — Primele probe ! 10) Limbă melaneziană — Face țesăturile nešifonabile.

Dicționar : OLI, DCA, OCH, DAUI.

GHEORGHE TOIA

Rubrică realizată de **DRAGOMIR MAGDIN**

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

continuator al celor mai înaintate tradiții de luptă ale poporului, înaltă răspundere pentru destinele societății românești, ale umanității

„Se poate afirma că Partidul Comunist Român s-a identificat intru totul cu interesele vitale ale clasei muncitoare, ale întregului popor, că în istoria zbuciumată a poporului român nu a existat niciodată un partid politic care să fi servit cu atita abnegație interesele întregii națiuni, ale bunăstării și fericirii ei, ale întăririi independenței și suveranității României".

NICOLAE CEAUȘESCU

Pentru istoria patriei și în conștiința întregului popor, sărbătorirea în această primăvară, la 8 Mai, a 68 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român capătă semnificații noi, de profundă rezonanță. Pentru că această aniversare, situată calendaristic, printr-o fericită coincidență, chiar în ajunul unei alte mari sărbători — la 9 Mai 1877 a avut loc proclamarea independenței de stat a României — are loc la puțin timp de la realizarea de către poporul român, sub conducerea încercatului său partid comunist, a unui obiectiv de inegalabil prestigiu în lumea contemporană: lichidarea deplină a datoriei externe. Faptul că, **pentru prima oară în îndelungata sa istorie**, așa cum anunța cu înaltă vibrație patriotică și legitimă mîndrie conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, **România nu mai are nici o datorie externă, nu mai plătește tribut nimănui și este cu adevărat independentă — și economic și politic** — atestă cît se poate de elocvent, realismul și justețea politicii Partidului Comunist Român, care, în această nouă etapă de devenire a societății noastre, își îndeplinește cu cinste înalta misiune asumată în fața poporului, de întărire a independenței și suveranității, de înaintare pe calea progresului economic și social, într-o lume mai bună și mai dreaptă, fără arme și fără războaie.

Încă de la constituirea sa, în urmă cu 68 de ani, Partidul Comunist Român, ca purtător al celor mai scumpe tradiții de luptă ale poporului, ale aspirațiilor lui de dreptate socială și națională, și-a dovedit din plin capacitatea de a acționa în concordanță cu imperativele istoriei, ale dezvoltării sociale și naționale. Iar, la această zi aniversară, privind retrospectiv drumul parcurs de Partidul Comunist Român, felul în care și-a îndeplinit rolul în viața politică din România, precum și felul în care a acționat în toată această perioadă pentru întărirea solidarității internaționale cu forțele revoluționare și progresiste de pretutindeni în lupta pentru transformări revoluționare, se poate afirma, cu deplin temei, că partidul nostru comunist și-a îndeplinit cu înaltă cinste misiunea istorică pe care și-a asumat-o.

În anii grei dinaintea izbucnirii celei de-a doua conflagrații mondiale, militînd neabătut pentru apărarea intereselor fundamentale ale celor ce muncesc, a drepturilor și libertăților lor democratice, Partidul Comunist Român a fost cel care a condus lupta maselor populare împotriva fascismului și războiului. Este încă viu în aceste zile omagiul pe care națiunea noastră, tineretul României l-au adus tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, la marcarea a 5 decenii de la 1 Mai 1939 cînd, la București, avea loc prima mișcare puternică din Europa împotriva fascismului și războiului, eveniment în organizarea și desfășurarea căruia tinerii revoluționari Nicolae Ceaușescu și Elena Ceaușescu (Petrescu) au avut un rol determinant.

După cum aprecia tovarășul Nicolae Ceaușescu în magistrala Expunere din 28 noiembrie 1988, **„În istoria îndelungată a poporului român, partidul comunist reprezintă singurul partid care a pus, mai presus de toate, interesele generale ale oamenilor muncii, ale întregii națiuni și, cu cele mai mari jertfe, a condus clasa muncitoare și celelalte forțe progresiste, întregul popor, în înfăptuirea revoluției de eliberare națională și socială, apoi a revoluției socialiste, în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate".**

Devenit centru vital al națiunii noastre, de la care, așa cum evidenția tovarășul Nicolae Ceaușescu, „iradiază lumina și căldura dătătoare de viață, conștiința cea mai înaintată a poporului nostru", în anii făuririi noii orînduiri, Partidul Comunist Român și-a asumat în continuare înalta răspundere pentru destinele societății românești, ale umanității. Spiritul înnoitor inaugurat după 1965, cînd a avut loc Congresul al IX-lea, a dat impulsuri noi activității desfășurate de partid, împreună cu întregul popor, pentru continua propășire a patriei și înaintarea spre comunism. Analizînd temeinic atît dinamica societății românești, cît și dinamica lumii în care trăim, abordînd orientările și obiectivele politicii interne într-o strînsă unitate dialectică indisolubilă, cu principiile și direcțiile de manifestare ale politicii externe, Congresul al IX-lea al partidului reprezintă și va reprezenta mereu un moment de referință majoră pentru istoria întregului nostru popor. Cu contribuția de o inestimabilă valoare teoretică și practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, revoluționarul încercat care conduce de aproape un sfert de secol destinele partidului și ale țării, în această perioadă România a înregistrat înfăptuiri fără precedent în ascensiunea sa pe drumul progresului, al afirmării libere și suverane în rîndul națiunilor lumii. **Militînd cu vigoare, neabătut, pentru întronarea unor relații noi între state, pentru afirmarea unei politici de independență, prin care fiecare popor să-și hotărască suveran calea dezvoltării sale, militînd totodată pentru o largă și fructuoasă cooperare internațională, în condiții de echitate, pentru dezarmare și pace în lume, pentru dialog, înțelegere și respect între popoare, Partidul Comunist Român își îndeplinește cu înaltă cinste misiunea istorică asumată, aplicînd creator la condițiile și tradițiile specifice ale României concepția revoluționară despre lume și viață.**

Abordînd, în lumina înfăptuirilor actuale, toate aceste orientări programatice, principiale, avem și mai pregnant dovada puternicului și autenticului spirit revoluționar, înnoitor, ce a caracterizat politica internă și externă promovată și pusă în practică de partidul nostru comunist. **Într-o epocă de transformări dinamice și complexe la scară planetară, în spiritul tradițiilor sale revoluționare, Partidul Comunist Român a acționat neabătut pentru dezvoltarea relațiilor sale cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu toate partidele socialiste, social-democrate, cu mișcările de eliberare națională, cu toate forțele democratice, antiimperialiste, pentru afirmarea în viața internațională a unei noi gîndiri, care să excludă pentru totdeauna recurgerea la politica de forță și dictat, care să asigure fiecărui popor cadrul dezvoltării multilaterale, participarea sa, în condiții de echitate, la soluționarea justă și durabilă a marilor probleme cu care se confruntă umanitatea.**

În epoca uriașelor transformări revoluționare ale societății umane, cînd cunoașterea științifică și tehnică universală a atins un nivel impresionant, cînd opțiunea pentru o dezvoltare proprie legată de condiții concret-istorice, de obiective și interese specifice este tot mai larg recunoscută, viața însăși, evenimentele care au loc în numeroase țări evidențiază justețea deplină a tezelor și orientărilor Partidului Comunist Român, care aplică în mod creator teoria revoluționară, îmbogățind-o necontenit. Experiența impresionantă acumulată în toți acești ani de muncă și acțiune tenace, de implicare constructivă față de devenirea patriei și a lumii, încrederea în perspectivele luminoase ale luptei pentru socialism și pace, care alimentează și stimulează necontenit această implicare constituie mobiluri înalte pentru a acționa în continuare pentru întărirea unității de acțiune a tuturor forțelor înaintate ale contemporaneității în lupta revoluționară de asigurare a triumfului politicii de independență, pace și colaborare.

Cînd vom sărbători, tot în acest an, la 23 August, 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, care a marcat începutul unei noi ere în istoria dezvoltării României, țara noastră va păși, spre următoarea etapă a dezvoltării sale, ca o țară pe deplin liberă și suverană, în concordanță cu tradițiile cele mai valoroase ale poporului, tradiții pe care Partidul Comunist Român și le-a asumat cu înaltă răspundere patriotică, transpunîndu-le în viață, printr-o pilduitoare și prestigioasă politică.

Pentru tineretul patriei, a cărui biografie se suprapune cu istoria nouă a devenirii României, aceste temeiuri profunde ale angajării noastre prezente și viitoare constituie, totodată, motivația adîncă pentru participarea plenară, de faptă și conștiință, la continua dezvoltare a țării, la creșterea tot mai mare a prestigiului ei în rîndurile națiunilor lumii, înnobilînd pe mai departe cu noi împliniri mărețe, cu noi valori, tradițiile de luptă și muncă ale partidului nostru comunist.

DOINA FRUNTELATĂ

DE PESTE HOTARE

• știri, note, comentarii • știri, note, comentarii •

Schimb de mesaje la nivel înalt româno-cehoslovac

PRAGA 5 (Agerpres) — Un cald schimb de mesaje a avut loc la Praga între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășii Milos Jakes, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și Gustav Husak, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, cu ocazia primirii de către tovarășul Ladislav Adamec, președintele Guvernului R.S. Cehoslovace, a tovarășului Ion Dincă, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, care efectuează o vizită în R.S. Cehoslovacă.

În cadrul întrevederii, a fost relevat cursul ascendent al relațiilor de prietenie și colaborare româno-cehoslovace și au fost examinate noi posibilități de dezvoltare a schimburilor comerciale, de creștere a cooperării economice și tehnico-științifice.

Acțiuni și luări de poziție pentru dezarmare și pace

BERLIN 5 (Agerpres). — La Berlin s-au încheiat lucrările mesei rotunde consacrate problemei asigurării unei mai mari securități pe continentul european, la care au participat personalități politice, oameni de știință și ziariști din R.D.G. și Marea Britanie. În cadrul dezbaterilor, s-a relevat importanța inițierii unui dialog politic sincer și activ în Europa. Au fost dezbătute modalitățile vizînd îmbunătățirea cooperării politice, economice și culturale dintre țările europene și s-a subliniat necesitatea reducerii nivelului armamentelor nucleare pe acest continent.

PARIS 5 (Agerpres). — Mișcarea franceză pentru pace se pronunță cu consecvență pentru reducerea cheltuielilor militare ale țării și cere guvernului de la Paris să se implice mai intens în eforturile de dezarmare pe plan internațional — a declarat liderul acestei organizații, Daniel Sirera. În cadrul unei conferințe de presă organizate la Paris, el a subliniat că una dintre cele mai stringente sarcini ale mișcării franceze pentru pace constă în intensificarea acțiunilor vizînd încetarea experiențelor nucleare franceze în Atolul Mururoa. Totodată, a menționat vorbitorul, guvernul francez trebuie că renunțe la planurile de modernizare a arsenalelor nucleare franceze.

WASHINGTON 5 (Agerpres) — Potrivit datelor culese de colaboratorii Centrului „Roosevelt", pentru studierea politicii americane, 75 la sută dintre americani consideră că bugetul Pentagonului trebuie redus în următorii trei ani — relatează agenția T.A.S.S. Dintr-un alt studiu publicat la New York rezultă că 48 la sută din populația S.U.A. nu văd, în prezent, „necesitatea sporirii cheltuielilor militare. Americanii apreciază că reducerea înarmărilor trebuie începută cu armele nucleare, iar cheltuielile Pentagonului destinate întreținerii bazelor militare ale S.U.A. în străinătate trebuie reduse. Ei relevă, de asemenea, că este necesar ca măsurile să fie urmate de reducerea cheltuielilor pentru armamentele convenționale și a celor destinate cercetărilor în vederea elaborării unor noi tipuri de sisteme de armamente.

Reluarea negocierilor pentru noi măsuri de întărire a încrederii și securității în Europa și cu privire la forțele armate și armamentele convenționale pe continent

VIENA 5 (Agerpres). — La Viena au fost reluate, vineri, negocierile pentru adoptarea de noi măsuri de întărire a încrederii și securității în Europa, la care participă cele 35 de state semnatare ale Actului final de la Helsinki și negocierile privind forțele armate și armamentele convenționale din Europa, între statele participante la Tratatul de la Varșovia și cele membre ale N.A.T.O.

Negocierile sînt chemate să adopte un complex de măsuri concrete de natură să conducă la creșterea securității, încrederii și cooperării într-o Europă în care fiecare natiune să se poată dezvolta liber, la adăpost de orice amenințare la adresa independenței și suveranității sale.

România — care participă la negocieri în spiritul poziției sale de principiu, al considerentelor și propunerilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, cu privire la problemele dezarmării, încrederii și securității pe continentul european, prezentate la deschiderea celor două noi foruri de negocieri multilaterale — își aduce o contribuție constructivă, larg apreciată, la procesul negocierilor.

Această a doua rundă a negocierilor de la Viena este prevăzută să se încheie la 14 iulie 1989.

Plenara C. C. al P. C. Bulgar

SOFIA 5 (Agerpres). — Raportul Biroului Politic prezentat la plenara C.C. al P.C. Bulgar consacrată problemelor agriculturii de către Todor Jivkov, secretar general al C.C. al P.C.B., face o analiză a dezvoltării agriculturii R.P. Bulgaria pînă în prezent, subliniind locul ce revine acestui sector în economia țării. „Agricultura noastră este socialistă și se va dezvolta și în viitor ca o agricultură socialistă" — se arată în raport.

Documentul se referă la viitorul socialist al satului bulgar, la crearea unei unități armonioase între sat și oraș, apreciind că „renașterea satului este o cerință a societăților dezvoltate, un rezultat al dezvoltării lor".

Este trasată sarcina elaborării unui program național, științific fundamentat, pentru dezvoltarea satului bulgar — transmite agenția B.T.A.

Autoritățile sud-coreene încearcă să împiedice convorbirile dintre organizațiile de tineret din Nord și Sud

PHENIAN 5 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă, Tei Rion Hei, președintele Comitetului pregătitor coreean al celui de-al 13-lea Festival Internațional al Tineretului și Studenților de la Phenian, și președintele Uniunii Tineretului Muncitor Socialist din Coreea, a relevat că Societatea de Cruce Roșie din Coreea de Sud a refuzat să primească o scrisoare trimisă de Comitetul studenților coreeni, C.C. al U.T.M.S. și Comitetul pregătitor coreean al celui de-al 13-lea Festival Internațional al Tineretului și Studenților în care sînt invitați reprezentanți a 3 organizații de tineret din Coreea de Sud pentru convorbirile în vederea stabilirii modalității de participare la festival a tineretului și studenților din Sud care doresc pacea și reunificarea Coreii. Dacă autoritățile sud-coreene doresc participarea tineretului și studenților din Sud la Festival, realizarea unității naționale și reunificarea pașnică a țării pe calea dialogului și contactelor, trebuie să asigure condițiile pentru organizarea convorbirilor între organizațiile de tineret din Nord și din Sud.

R.P.D. COREEANĂ : Arhitectură nouă, modernă în capitala țării, Phenian

Datoria externă, o povară tot mai grea pentru țările în curs de dezvoltare

CAIRO 5 (Agerpres). — Primul-ministru al Egiptului, Atef Sedki, a reafirmat refuzul țării sale de a permite Fondului Monetar Internațional să se amestece în luarea hotărîrilor ei de politică economică — informează agenția A.D.N., citînd o relatare a ziarului egiptean „Al-Ahram". Șeful guvernului egiptean a precizat că țara sa a cerut sprijinul F.M.I. pentru reeșalonarea datoriei sale externe, dar a subliniat că nu va fi de acord, în schimbul asistenței F.M.I., cu cereri pe care le consideră inacceptabile. În special, A. Sedki s-a pronunțat împotriva cererii F.M.I. privind creșterea prețurilor la o serie de produse de bază.

CARACAS 5 (Agerpres). — Președintele Venezuelei, Carlos Andres Perez, a reafirmat că 1989 trebuie să fie anul soluționării raționale a problemei datoriei externe — informează agenția Prensa Latina. Într-o declarație făcută la Caracas, el a subliniat că rezolvarea acestei probleme este reclamată de justiția internațională și de stabilitatea democratică a Americii Latine, alternativa fiind cea de a continua lupta pentru reducerea datoriei externe.

Venezuela are o datorie externă de peste 30 miliarde de dolari.

ORIENTUL MIJLOCIU

TEL AVIV 5 (Agerpres). — Ministrul israelian al apărării, Yitzhak Rabin, a reafirmat că Israelul nu trebuie să renunțe la anexarea unei părți a teritoriilor ocupate și a respins ideea unei retrageri israeliene totale în cadrul frontierelor din 1967, chiar dacă s-ar face în schimbul păcii.

Într-o alocțiune rostită la posturile de televiziune israeliene, Yitzhak Rabin a afirmat că valea Iordanului, partea de est a Ierusalimului și unele zone de la sud de acesta și de la est de orașul Hebron sînt importante pentru securitatea Israelului.

NAȚIUNILE UNITE 5 (Agerpres) — În conformitate cu rezoluția din 20 aprilie a.c. a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la problema palestiniană, Consiliul de Securitate a hotărît — în cadrul unor consultări cu ușile închise — să reia dezbaterile asupra situației din Orientul Mijlociu, a anunțat Crispin Tickell, președintele în exercițiu al Consiliului. (În rezoluția amintită, Adunarea Generală a O.N.U. a propus Consiliului de Securitate să examineze de urgență situația din teritoriile palestiniene ocupate pentru a adopta măsuri în vederea asigurării protecției locuitorilor palestinieni — transmite agenția T.A.S.S.).

PE SCURT

● **VINERI LA PRAGA a avut loc o adunare festivă consacrată Zilei naționale a R.S. Cehoslovace — eliberarea de sub dominația fascistă — transmite agenția CTK.**

În cuvîntul rostit la adunare, Frantisek Pitra, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele Guvernului R.S. Cehe, a relevat importanța evenimentului sărbătorit și contribuția unităților militare sovietice, române, americane și poloneze la eliberarea Cehoslovaciei.

● COMISIA ELECTORALĂ DIN PARAGUAY l-a declarat în mod oficial pe generalul Andres Rodriguez, candidatul Partidului Colorado (de guvernămînt), cîștigător al alegerilor prezidențiale, desfășurate la 1 mai, el urmînd să preia prerogativele funcției supreme în stat începînd cu data de 15 mai, pentru o perioadă de cinci ani — informează agenția A.D.N. Principalul candidat al opoziției, din partea Partidului Liberal Radical Autentic din Paraguay, Domingo Laino, a obținut 20 la sută din voturi.

● VINERI, Mihail Gorbaciov, secretar general al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., l-a primit la Kremlin pe ministrul afacerilor externe al Japoniei, Sousuke Uno, aflat într-o vizită oficială în Uniunea Sovietică. Cu acest prilej, relatează agenția T.A.S.S., au fost abordate probleme referitoare la relațiile dintre cele două țări, situația din regiunea Asiei și Pacificului, alte aspecte ale actualității internaționale.

● POLIȚIA SUD-COREEANĂ a arestat 433 muncitori și studenți, în încercarea de a împiedica o mare adunare în localitatea Masan, din sud-estul țării. Circa 8 000 de polițiști au fost mobilizați pentru dispersarea demonstranților, între care studenți de la 36 de colegii din întreaga țară, care cereau democratizarea vieții politice, condiții mai bune de învățătură și de trai — relatează agenția China Nouă.

● DUPĂ CUM S-A ANUNȚAT LA HAGA, alegerile generale parlamentare în Olanda se vor desfășura la 6 septembrie 1989. Alegerile se desfășoară anticipat ca urmare a demisiei guvernului de coaliție format din reprezentanții partidului Apelul Creștin-Democrat și Partidului popular pentru libertate și democrație, care a determinat la rîndul ei dizolvarea parlamentului.

● PREȘEDINTELE S.U.A., George Bush, va întreprinde, în prima jumătate a lunii iulie, o vizită oficială în Polonia, la invitația lui Wojciech Jaruzelski, președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone, anunță agenția P.A.P.

● NUMĂRUL ȘOMERILOR înregistrați oficial în R.F. Germania continuă să depășească două milioane, transmite Oficiul federal pentru statistică din Nürnberg. În luna aprilie s-au consemnat 2 035 100 persoane fără locuri de muncă, deși sindicatele au dovezi în sensul că numărul șomerilor este, în realitate, cu 1,5 milioane mai mare. Dintre aceștia, cei mai mulți nu s-au înregistrat oficial pe listele de șomaj sau continuă să fie în căutarea unui loc de muncă. Cîteva sute de mii de persoane lucrează cu orar redus, ceea ce reduce nivelul general al șomajului în R.F. Germania la circa patru milioane.

● O NAVĂ MILITARĂ SUD-COREEANĂ a pătruns adînc în apele teritoriale ale R.P.D. Coreene, la 4 mai, în largul coastei de vest a R.P.D.C. — informează agenția A.C.T.C. Nava s-a îndepărtat rapid, la intervenția unei patrule de coastă a forțelor maritime ale R.P.D. Coreene. Agenția citată apreciază că această gravă provocare militară a Coreii de Sud este o diversiune menită să abată atenția opiniei publice sud-coreene, a muncitorilor și studenților, care luptă pentru independență, democrație și reunificarea pașnică a patriei.

● UN NOR cu un conținut ridicat de sulf a apărut deasupra unei zone din sudul Angliei, provocînd sîngerări ale nasului, iritații ale gîtului și dureri de cap în rîndul mai multor copii de vîrstă școlară. Poliția a lansat avertismente repetate populației să nu iasă în aer liber.

Se presupune că norul a provenit fie de la o centrală electrică din zonă, fie din gazele de eșapament ale autovehiculelor, fiind reținut în atmosferă ca urmare a unei schimbări bruște a temperaturii.

● LA JAKARTA s-au desfășurat vineri convorbiri între președintele Suharto și primul ministru al Japoniei, Noboru Takeshita aflat în vizită oficială în Indonezia. Au fost examinate căile de extindere a cooperării bilaterale și dintre țările din regiunea Asiei și Pacificului, precum și probleme ale situației regionale și internaționale — informează agenția Kyodo.

Capriciile vremii

MOSCOVA 5 (Agerpres). — Frigul neobișnuit care s-a abătut la acest început de mai asupra R.S.S. Tadjice a produs pagube importante agriculturii, dar mai ales livezilor și viilor surprinse în plin proces de înflorire. Grav afectate au fost și culturile de răsaduri pentru nevoile legumiculturii foarte dezvoltate în republică. Din cauza zăpezii care a acoperit pășunile alpine au pierit multe oi.

S-au produs uragane puternice care au smuls acoperișuri de pe case, copaci din rădăcini și au răsturnat stîlpi ai liniilor de înaltă tensiune. Ploile torențiale au determinat alunecări de terenuri.

ATENA 5 (Agerpres) — Ploi torențiale însoțite de grindină s-au abătut asupra regiunii nordice a Greciei. Potrivit informațiilor Ministerului Agriculturii, citate de agenția A.D.N., numai în districtele Pella și Giannitsa au fost grav afectate aproximativ 15 000 ha de livezi cu caiși. Mari pierderi au fost înregistrate și în alte zone, unde a fost distrusă recolta de fructe de pe 7 800 ha. Daunele sînt cele mai serioase produse în aceste regiuni în ultimii 25 de ani.

la zi

NAMIBIA

Independența — un proces ireversibil

Ziua de 1 aprilie a acestui an a avut o semnificație cu totul specială pentru Namibia, vast teritoriu situat în Africa de Sud-Vest, cît și pentru întregul continent african : această dată a marcat intrarea oficială în vigoare a planului Națiunilor Unite de acordare a independenței, stipulat în Rezoluția 435 a Consiliului de Securitate adoptată în 1978. Prin aplicarea acestei rezoluții, care prevede, între altele, ...„retragerea administrației ilegale a Africii de Sud din Namibia și predarea puterii poporului namibian", ultima țară africană va deveni independentă, după două secole de regim colonial. De asemenea, un alt eveniment important pe baza cărula această aspirație se va putea înfăptui, a fost semnarea, la 22 decembrie 1988, la New York, a unui acord tripartit de soluționare pașnică a problemelor Africii australe, semnatarii fiind Angola, Cuba și Republica Sud-Africană.

Namibia a așteptat mult această zi. Istoria ei repetă, la scară mai redusă, istoria întregului continent african și a fost presărată cu multe vărsări de sînge și jafuri. O parte însemnată a teritoriului de astăzi al Namibiei, a cărui denumire provine de la deșertul Namib, a fost cumpărată în sec. XIX de colonistul german Heinrich Vagelsang la un preț de 600 lire britanice și aproape 600 de puști. Puțin mai tîrziu, spre sfîrșitul secolului trecut, Namibia a devenit oficial colonie germană, ceea ce și explică fostul ei nume de Africa australă germană. Guvernarea germană a durat pînă în 1920, cînd Liga Națiunilor a predat Namibia — 824 292 kmp — spre administrație mandatară Uniunii Sud-Africane de atunci, sperînd că aceasta va asigura „bunăstarea materială și spirituală, precum și progresul social al populației". Dimpotrivă, departe de acest deziderat, autoritățile sud-africane au practicat, chiar de la început, o politică brutală de oprimare colonială. După dizolvarea Ligii și crearea Organizației Națiunilor Unite, în 1945, Africa de Sud a refuzat să transfere Consiliului de tutelă al O.N.U. mandatul ce îi fusese dat, deși acest lucru este cuprins în Carta O.N.U., semnată de ea însăși. Chiar de la prima sesiune a Adunării Generale a O.N.U., din 1946, Africa de Sud a cerut încorporarea teritoriului namibian Uniunii Sud-Africane (în 1961 aceasta părăsește Commonwealthul și adoptă numele de Republica Sud-Africană). În fața refuzului net pe care Adunarea Generală l-a opus pretențiilor Pretoriei, guvernul sud-african a declarat că va administra direct teritoriul namibian în afara jurisdicției O.N.U., anexînd, în 1949, Namibia (numele autohton a fost adoptat în iunie 1968), extinzînd și în această țară practicile rasiste. Prin două rezoluții consecutive, adoptate în 1966 și 1967 — O.N.U. a luat hotărîrea de a retrage mandatul Africii de Sud asupra acestui teritoriu, instituind un organism care să-l administreze, numit „Consiliul O.N.U. pentru Namibia". În 1971, Curtea Internațională de Justiție a proclamat ocuparea Namibiei ilegală, în 1973 Comitetul Națiunilor Unite pentru probleme coloniale recunoscînd dreptul poporului namibian la autodeterminare, împotriva ocupării ilegale a teritoriului de către R.S.A. În 1978, Consiliul de Securitate a adoptat Rezoluția 435 care cuprinde o serie de prevederi importante în vederea soluționării juste, negociate, a problemei Namibiei : încetarea luptelor, retragerea trupelor sud-africane ale căror efective depășesc 100 000 de militari, organizarea de alegeri libere, sub control internațional, în vederea proclamării independenței. Este știut că Namibia este extrem de bogată în resurse naturale, fiind principalul exportator mondial de diamante și uraniu, ceea ce și explică în mare măsură scopurile urmărite de regimul de la Pretoria odată cu anexarea acestui teritoriu, acum patru decenii, cît și atitudinea S.U.A. și Marii Britanii, care au folosit dreptul lor de veto ori de cîte ori au fost înaintate proiecte de rezoluții la O.N.U. vizînd impunerea de sancțiuni economice obligatorii împotriva Africii de Sud, cele două țări avînd mari interese în zonă. Teritoriu extrem de bogat, Namibiei i s-a impus de-a lungul vremii o totală dependență economică, deci și politică față de Pretoria ; astfel, 25 la sută din exporturile ei merg în Africa de Sud, de unde provin 90 la sută din importuri. Majoritatea comerțului exterior se efectuează prin portul Walvis Bay, anexat de Africa de Sud, transporturile terestre făcîndu-se obligatoriu prin rețeaua de căi ferate sud-africane.

Rolul determinant în lupta de eliberare națională a Namibiei revine Organizației Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.) creată în 1960 și recunoscută oficial de Națiunile Unite în 1973, ca unicul reprezentant legitim al poporului namibian. Programul acestei organizații, care exprimă năzuințele de libertate, dorința și voința de a fi stăpîn pe propriile avuții, a făcut ca sub stindardul S.W.A.P.O. să se unească toți cei care se pronunță împotriva dominației sud-africane, pentru dobîndirea și exercitarea atributelor inalienabile ce țin de o evoluție de sine stătătoare. Acțiunile politice și militare, desfășurate sub conducerea S.W.A.P.O., au zădărnicit încercările R.S.A. de a perpetua rînduielile de tip colonialist în Namibia, obligînd autoritățile de la Pretoria să accepte negocieri și să semneze, în cele din urmă, documente în vederea soluționării politice a problemelor Africii de Sud-Vest. Deși a semnat, la 22 decembrie 1988, acordurile tripartite, care prevăd modalități și termene de aplicare a Rezoluției 435, R.S.A. este departe de a fi renunțat la vechile intenții de a păstra controlul asupra acestui vast și bogat teritoriu, recurgînd sistematic la forță și întreținînd o atmosferă de confruntare, în primul rînd cu S.W.A.P.O. Astfel se explică și incidentele care au avut loc cu începere de la 1 aprilie, în regiunea de nord a Namibiei, unde s-au înregistrat ciocniri violente, forțele sud-africane deschizînd focul asupra combatanților S.W.A.P.O. și făcînd mai mult de 300 de victime, la care se adaugă mulți răniți. Tot atunci, R.S.A. a concentrat numeroase forțe și mijloace de luptă la granița dintre Angola și Namibia. La acestea s-a adăugat hotărîrea administratorului general pentru Namibia, sud-africanul Louis Pinaar, de a suspenda alegerile pentru Adunarea Constituantă, proiectate pentru noiembrie, cît și convorbirile cu emisarul special al O.N.U., Marti Ahtisaari, privind modalitățile de aplicare a Rezoluției 435.

Aceste manifestări de forță au trezit, cum era și firesc, un val de proteste, atît în Namibia, cît și în multe țări ale lumii, pretutindeni cerîndu-se încetarea agresiunilor sud-africane și continuarea procesului de decolonizare a Namibiei. Astfel încît R.S.A. a fost obligată, sub presiunea internațională, să semneze și ea acordul de la Mount Etjou, încheiat la 9 aprilie, alături de delegațiile Angolei și Cubei. Documentul stipulează principiile și modalitățile de retragere în deplină securitate a luptătorilor S.W.A.P.O. de pe teritoriul namibian, reafirmă voința părților de a respecta acordul semnat în decembrie 1988 și de a transpune în viață Rezoluția 435. În acest spirit, S.W.A.P.O. a ordonat combatanților săi din nordul Namibiei încetarea ostilităților, regruparea și rămînerea sub supravegherea U.N.T.A.G. (Grupul de asistență al Națiunilor Unite pentru perioada de tranziție). Președintele Angolei a anunțat că țara sa este gata să-i primească în vederea depășirii situației create ca urmare a incidentelor survenite în nordul Namibiei, și a continuării procesului de decolonizare.

Paralel cu aceste evoluții la frontiere, la Windhoek, cancelaria administratorului general în Namibia a dat publicității proiectul Proclamației privind modalitățile de desfășurare a alegerilor pentru viitoarea Adunare Constituantă a Namibiei. Pot, astfel, participa la vot cei ce au împlinit 18 ani, și se preconizează totodată, acordarea dreptului de vot celor care au locuit în Namibia, fără întrerupere cel puțin patru ani înainte de momentul înscrierii pe liste, prevedere ce favorizează în mod evident pe unii cetățeni din R.S.A. Și acum, în ceasul al 12-lea, regimul rasist de la Pretoria folosește orice mijloace pentru a împiedica accesul țării la independență, fie că este vorba de mijloace politice sau militare. În acest sens, într-o declarație difuzată la Națiunile Unite, S.W.A.P.O. respinge afirmațiile ministrului de externe sud-african, Pik Botha, potrivit căruia la frontiera namibiano-angoleză au loc concentrări de efective ale militanților S.W.A.P.O. în vederea pătrunderii lor în Namibia, aceste afirmații avînd drept scop să inducă în eroare opinia publică internațională și să justifice atacurile lansate de forțele Africii de Sud împotriva combatanților care nu au putut fi evacuați de pe teritoriul namibian în Angola.

Iată deci un context dificil, presărat cu asperități, evoluții sinuoase, al căror numitor comun este dorința Africii de Sud de a împiedica cu orice preț aplicarea Rezoluției privind accesul Namibiei la independență. Și totuși, forța irezistibilă cu care se afirmă cauza libertății popoarelor, inclusiv a celui namibian, protestele hotărîte ale opiniei publice mondiale în fața veritabilei țesături de piedici și obstacole a regimului rasist vor sfîrși prin a învinge, proclamarea independenței devenind inevitabilă.

ANCA MUNTEANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prefix București, Calea Griviței nr. 64—66.

40 362